

ROTA

Słyszalne na Litwie na falach krótkich

RADIO MARYJA
KATOLICKI GŁOS W TWOIM DOMU

poniedziałek - sobota - od 7⁰⁰ do 9¹⁵,
niedziela - od 8⁰⁰ do 10⁰⁰ - 15455 kHz (25 m).
Codziennie od 17⁰⁰ do 24⁰⁰ - 7400 kHz (41 m)

DODATEK HISTORYCZNO-PATRIOTYCZNY DLA POLAKÓW NA LITWIE

1-7 lutego 2024 r., nr 1293

Koncert kolęd i pastorałek „Głosy Aniołów” w Rudominie

W magicznym i ciepłym klimacie

„Jakże piękne i wzruszające są kolędy, które tradycja wszystkich narodów opłótła wokół Bożego Narodzenia! Ileż w nich głębokich myśli, a nade wszystko jak wiele czulej radości skierowanej do tego Bożego Dzieciątka, które w Świętą Noc przyszło na świat!” — powiedział kiedyś św. Jan Paweł II. Kolędy i pastorałki to okazja do wspólnego śpiewania w gronie najbliższych i przyjaciół, a przede wszystkim kultywowanie tradycji. Kolędy i pastorałki wzruszają, przywołują wspaniałe wspomnienia, stwarzają atmosferę radości oraz sprzyjają zadumie. To one tworzą ten niesamowity, magiczny, ciepły klimat, na który czekamy cały rok.

Ogromną radość i wzruszenie mieli okazję przeżyć ci, którzy 27 stycznia przybyli do Centrum Kultury w Rudominie. W tym dniu odbył się tu wyjątkowy koncert kolęd i pastorałek „Głosy Aniołów”, który stał się już piękną tradycją. Na przybyłych do Centrum Kultury w Rudominie gości czekał bogaty program artystyczny. W koncercie wzięło udział wielu solistów oraz zespołów z różnych miejscowości rejonu wileńskiego, którzy zabrali publiczność w niezwykłą muzyczną podróż. Na scenie zespół zmieniał zespół.

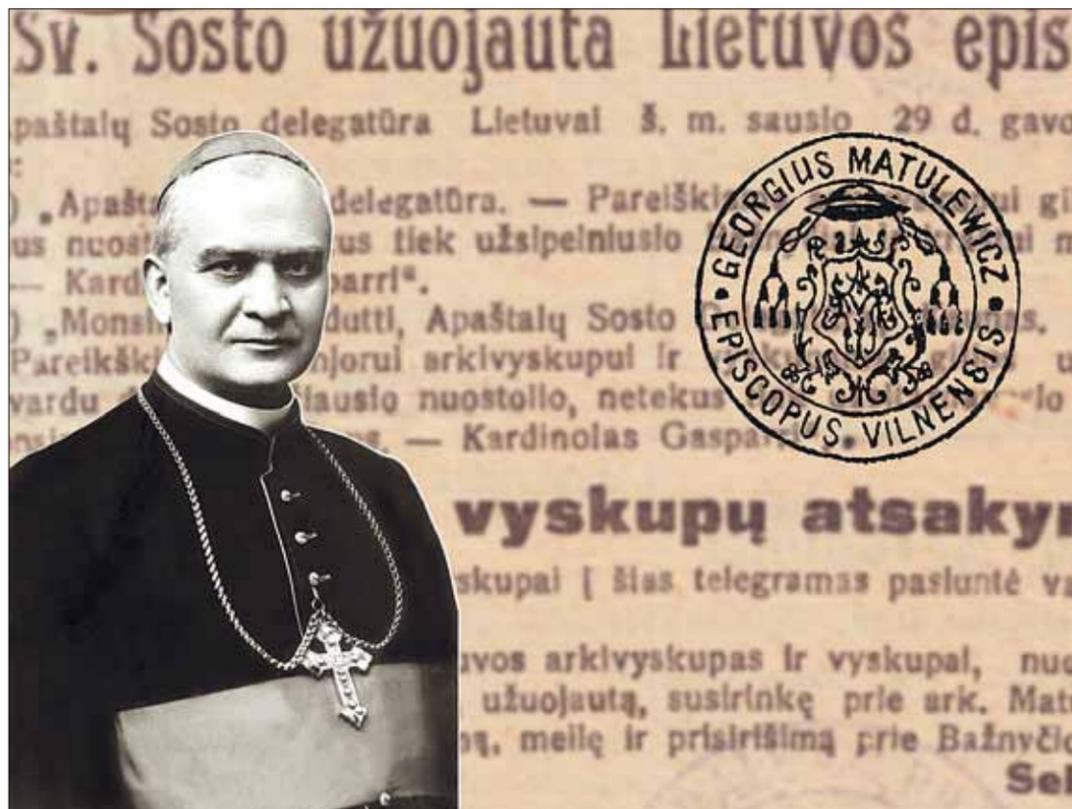
Przed publicznością wystąpił zespół wokalny „Kresowy płomień” z Zujun, pod kierownictwem Ilony Jurewicz, oraz zespół wokalny „Echo” z Rukojń, pod kierownictwem Sergieja Zarszcikowa. Wszystkich zachwycił występ zespołu wokalnego „Ballada” z Wojdat, którego kierownikiem artystycznym jest Teresa Kołtan, jak też występ zespołu wokalnego „Przyjaciółki” z Kowalczuk, pod kierownictwem Walerija Wałujewicza. Wystąpiły również dwa zespoły z Szumska

Dokończenie na s. 4

Błogosławiony Jerzy Matulewicz – patron pojednania polsko-litewskiego

„Wszystko Tobie ofiaruję...”

27 stycznia w Kościele katolickim przypada wspomnienie błogosławionego Jerzego Matulewicza – biskupa wileńskiego, odnowiciela i generała zakonu marianów. Jest patronem pojednania polsko-litewskiego.

Jerzy Bolesław Matulewicz-Matulaitis właśc. Jurgis Matulevičius urodził się 13 kwietnia 1871 roku we wsi Luginė koło Mariampola na Litwie. Uczył się w mariampolskim gimnazjum. Naukę kontynuował w Kielcach, a następnie w Petersburgu,

Fryburgu Szwajcarskim. Potem pracował przez jakiś czas w tych miastach, był też związany z Warszawą. W Petersburgu zaprzyjaźnił się z ostatnim żyjącym wówczas marianinem, ks. Wincentym Sękowskim.

Dokończenie na s. 4

Obchody Międzynarodowego Dnia Pamięci o Ofiarach Holokaustu w Ławaryszkach

Przeciwstawić się złu i nienawiści

Centrum Kultury w Ławaryszkach było organizatorem uroczystego wydarzenia, upamiętniającego Międzynarodowy Dzień Pamięci o Ofiarach Holokaustu. Wydarzenie, które odbyło się w niedzielę, 28 stycznia, miało na celu oddanie hołdu pamięci ofiarom Holokaustu oraz przekazanie ważnych przesłań pokojowych, tolerancji i edukacji.

Spotkanie rozpoczęło się od wzruszającego utworu muzycznego, który wykonał utalentowany skrzypek Boris Kirzner. W atmosferę skupienia i zadumy wprowadziła administratorka Aleksandra Olszewska, która była organizatorką przedsięwzięcia. Podkreśliła, jak ważne jest pamiętać o bohaterskich czynach tych, którzy nie szczedząc swojego życia ratowali od zagłady

Dokończenie na s. 2

Niebowskazy

ŻEBY SIĘ OBUDZIĆ

Żeby się obudzić rano
doprowadzić włosy do opamiętania
umyć się y ubrać
postawić czajnik z gwizdkiem
odgarnąć z okna samotny deszcz,
trzeba się oprzeć na tym co wymyka się jak mokry kamyk
na sekundzie której już nie ma
na myśli której nie sposób dotknąć
na sile ciężenia co oddala tego kogo się kocha
kochamy od razu dwie osoby niemożliwe do kochania
bo tę co za blisko i tę za daleko
i chyba nawet dlatego umieramy
żeby nas było widać i nie widać

Ks. Jan Twardowski

Maksyma tygodnia:

„Dobrze zrobione jest lepsze niż dobrze powiedziane.”

Benjamin Franklin

Przedstawiciele Stowarzyszenia Traugutt.org z wizytą na Litwie

Wsparcie dla rodaków

W dniach 18-22 stycznia 2024 r. przedstawiciele Stowarzyszenia Traugutt.org odwiedzili Wileńszczyznę – wiejską gminę Niemenczyn, Sużany, Bujwidze, Podbrzezie oraz Kowno i Wędrzagołę w ramach akcji „Rodacy Bohaterem”.

Rodakom przekazali w sumie 120 paczek żywnościowych, czyli ponad tonę darów. Do dwóch polskich szkół w rejonie wileńskim trafiły również paczki z przyborami szkolnymi. Przekazane dary są wsparciem materialnym, ale przede wszystkim symbolem pamięci o rodakach żyjących na Kresach. Stowarzyszenie Traugutt.org z Pruszcza Gdańskiego jest Organizacją Pożytku Publicznego, która od ponad 10 lat prowadzi działal-

ność edukacyjną, kulturalną i charytatywną, krzewi wartości patriotyczne oraz upowszechnia wiedzę historyczną.

Jednym z głównych celów funkcjonowania jest wspieranie Polaków mieszkających na Kre-

sach Wschodnich Rzeczypospolitej poprzez uczestnictwo i organizację akcji charytatywnych oraz za pośrednictwem kontaktów mających na celu podtrzymywanie więzów pomiędzy rodakami.

Inf. wł.

Centrum Kultury w Rudominie podsumowało miniony rok

Przedstawiono wizję rozwoju

W sobotę, 27 stycznia, w Centrum Kultury w Rudominie odbyło się spotkanie podsumowujące działalność placówki kulturalnej w ubiegłym roku. W spotkaniu tym wzięli udział administratorzy filii, kierownicy artystyczni zespołów oraz specjaliści ds. rekreacji i wypoczynku.

Pracownicy placówki przedstawili sprawozdanie z działalności kulturalnej. Ubiegły rok był niezwykle bogaty w różnego rodzaju przedsięwzięcia. Zorganizowano wiele imprez dla dorosłych i dzie-

ci: koncerty, festiwale, konkursy, wystawy, warsztaty, spotkania z ciekawymi osobistościami. Zespoły miały również okazję przedstawić swoją działalność artystyczną poza krajem, uczestnicząc w różnych koncertach i festiwalach organizowanych za granicą. Spotkanie to było również dobrą okazją do omówienia planów i zadań na bieżący rok. Rok zapowiada się niezwykle obfity w przeróżne wydarzenia. Realizowanie wytyczonych zamierzeń będzie wymagało wiele pracy i aktywnego zaangażowania wszystkich pracowników.

Podczas spotkania została przedstawiona misja i wizja Centrum Kultury w Rudominie oraz jego filii. Misja i wizja to dwa elementy niezbędne, aby placówka się rozwijała i prosperowała, zadowalała potrzeby zarówno pracowników, jak też odbiorców. Dyrektorka Centrum Kultury w Rudominie Wioleta Cereszka złożyła serdeczne podziękowania administratorom, pracownikom, kierownikom zespołów za sumienną i rzetelną pracę, profesjonalizm i zaangażowanie w działalność placówki kulturalnej.

Przeciwstawić się złu i nienawiści

Dokończenie ze s. 1
innych ludzi i jak ważne jest oddawanie hołdu ofiarom Holokaustu. To jest ważne nie tylko z historycznego punktu widzenia, ale również istotne, abyśmy pamiętali o tragicznych konsekwencjach nienawiści i nietolerancji wobec innego człowieka.

Następnie, głos zabiera Barbara Orszewska, koordynatorka projektów Instytutu Polskiego w Wilnie, która wystąpiła z krótką prelekcją poświęconą historii Holokaustu oraz ludziom uznawanym za „sprawiedliwych wśród narodów świata”. Przedstawiając bohaterские czyny tych osób, podkreśliła, jak ważne jest docenianie i uczczenie tych, którzy w trudnych czasach potrafili przeciwstawić się złu i nienawiści.

Potem ponownie scenę „przejął” Boris Kirzner, który, przed projekcją filmu „Świat Józefa”, wprowadził zebranych w odpowiedni nastrój.

Film przedstawił historię odwagi i poświęcenia rodziny Ulmów z Markowej, która podczas okupacji niemieckiej udzieliła schronienia ośmiorgu Żydom. Ich bohaterstwo zakończyło się tragicznie, gdy padli ofiarą bestialskiego mordu z rąk niemieckich żandarmów.

Na zakończenie imprezy prowadząca serdecznie podziękowała Barbarze Orszewskiej oraz Borisowi Kirznerowi za niezastąpione wsparcie i zaangażowanie w organizowanie tego wyjątkowego spotkania. Ich obecność, solidarność oraz wystąpienie

sprawiły, że to spotkanie było niezapomniane, a przekazywana historia zyskała nowe, głębsze znaczenie.

Upamiętnienie Międzynarodowego Dnia Pamięci o Ofiarach Holokaustu w Ławaryszkach pozostawiło trwałe wrażenie, wzmacniając potrzebę pamięci historycznej i wspólnego budowania lepszego, bardziej tolerancyjnego świata.

Na obchody do Ławaryszek przybyli również dostojni goście. Wśród nich wymienić należy radną Samorządu Rejonu Wileńskiego Teresę Dziemieszko, koordynatorkę projektów Instytutu Polskiego w Wilnie Barbarę Orszewską oraz muzyka Borisa Kirznera.

Inf. wł.

WIEŚCI z Wileńszczyzny

Blżej zapoznać się z Landwarowem

Biblioteka w Landwarowie w bieżącym roku będzie uczestniczyć w programie edukacyjnym „Interaktywny Landwarów QR”, zapraszając uczniów do obejrzenia obiektów historycznych Landwarowa. Są to: pałac Tyszkiewiczów, kaplica na cmentarzu w Raczkunach, dwór Timofieja. Długość trasy na której znajdują się obiekty historyczne wynosi 5-6 km, czas marszu – 2 godziny. Więcej informacji o tym można uzyskać na stronie internetowej <https://www.kulturospasas.lt/kulturines-educacijos/5999>.

Spotkanie z mieszkańcami Hanuszyszek

23 stycznia w Hanuszyszkach odbyło się spotkanie mieszkańców z władzami rejonu trockiego. Uczestniczyli w nim mer rejonu Andrius Šatevičius, wicemerkowie Jolanta Abuveičienė i Jonas Kretavičius, dyrektorka administracji Dovile Daudaitė, jej zastępca Romuald Zwiagin, radni Inesa Židonytė, Šarūnas Ūsas, Darius Mehovskis oraz posłanka na Sejm RL Edita Rudelienė. Podczas spotkania starostka Hanuszyszek Zita Anišulienė opowiedziała o zmianach jakie zaszły w miasteczku w ciągu roku.

Najlepsi sportowcy rejonu trockiego

24 stycznia w Trokach odbyła się uroczystość uhonorowania najlepszych sportowców rejonu trockiego w 2023 r. Miano najlepszej sportsmenki wśród uczennic przyznano Austėjai Peseckaitė, (gimnastyka artystyczna), wśród uczniów – Dovydasowi Stangvilasowi (lekkoatletyka). Miano najlepszej sportsmenki przypadło Viktorii Senkutė (wioślarstwo), najlepszemu sportowca - Tomasowi Bumbulisowi (triathlon). Miano najlepszego trenera otrzymał Oleg Čiursinas, a najlepszej drużyny – drużyna canoe polo z Trockiego Centrum Sportu. Wszyscy oni, jak też pokaźna grupa sportowców zostali obdarzeni nagrodami. W uroczystości wzięli udział przedstawiciele władz samorządu rejonu trockiego na czele z merem Andriusem Šatevičiusem.

16 lutego w Landwarowie

16 lutego z okazji Dnia Odrodzenia Państwa Litewskiego w Landwarowie o godz. 12.00 będzie sprawowana uroczysta Msza św. Następnie w lokalnym Centrum Kultury odbędzie się koncert orkiestry dętej „Valery Brass“ z Rudziskiej Szkoły Muzycznej. Więcej informacji o uroczystościach w Landwarowie można uzyskać na stronie internetowej <https://lentvariokultura.lt>.

Film o pokonaniu Oceanu Atlantyckiego

8 lutego w Centrum Kultury w Szrywintach o godz. 18.00 odbędzie się pokaz litewskiego filmu dokumentalnego „Na wioślach przez Atlantyk” Przedstawia on podróżnika, wycieczkowca Aurimasa Valujavičiusa, który przed rokiem przepłynął Ocean Atlantycki z Europy do USA, upamiętniając w ten sposób 90 rocznicę historycznego przelotu przez Atlantyk litewskich pilotów Steponasa Dariusa i Stasysa Girėnasa. Aurimas Valujavičius został pierwszym Litwinem, który samotnie przepłynął przez ocean.

Dzień kultury starostw w Czabiskach i Gielwanach

10 lutego w ośrodku kultury w Czabiskach o godz. 13.00 odbędzie dzień kultury starostwa czabiskiego. W jego ramach - koncert pt. „Człowiek potrzebuje człowieka”, wystawa ceramiki Giedry Baltakytė i wystawa mydełek zrobionych przez Birutė Gudelienė. Tego dnia odbędzie się dzień kultury starostwa gielwanowskiego. W ośrodku kultury w Gielwanach o godz. 15.00 zostanie zaprezentowany koncert pt. „Moje domy, rośliny i murawa”. Towarzyszyć mu będzie wystawa twórcza krajoznawczyni „Na ścieżkach wśród łąk” („Pievų takais”).

Film animacyjny w Podbrodziu

6 lutego w Centrum Kultury w Podbrodziu o godz. 18.00 odbędzie się pokaz animacyjnego filmu dla całej rodziny „Nierozłączni”. Cena biletu – 5 euro.

Koncert w Święcianach

1 lutego w Centrum Kultury w Święcianach o godz. 18.00 odbędzie się koncert legendarnej grupy „Balius”. Zespół powstał w 1995 r., wykonuje głównie piosenki estradowe.

Jan Lewicki

Teksas jak Lampedusa

Symbolem najazdu nielegalnych migrantów na Europę stała się włoska Lampedusa. Mała wyspka na Morzu Śródziemnym została dosłownie zalana tysiącami mieszkańców Czarnego Łądu, których mafie przetrzymują na Starym Kontynencie właśnie przez Lampedusę. USA mierząc się z podobnym bezprecedensowym napływem migrantów ze strony granicy z Meksykiem, też doczekała się swej Lampedusy. Stał się nim graniczny stan Teksas, który, jak alarmują byli funkcjonariusze FBI, został poddany „miękkiej inwazji” młodych, w wieku poborowym, „uchodźców” z całego dosłownie świata.

Podobieństw z nieradzeniem z falą nielegalnych migrantów pomiędzy Europą a Stanami Zjednoczonymi jest dużo. Można wręcz odnieść wrażenie, że scenariusz w obydwu przypadkach pisany był przez kalkę – tak bardzo rozwój wydarzeń na różnych kontynentach powtarza się. Najpierw lewicowo-liberalne elity wysyłają sygnał – „Herzlich Willkommen” dla wszystkich, którzy do nas dojdą, dojdą albo dojadą. Wszystkich przyjmujemy, bo prawo do osiedlenia się, gdzie kto sobie życzy, jest uniwersalnym prawem człowieka. Uruchamia to w obydwu przypadkach lawinę, która jak kula śnieżna tocząc się w kierunku granicy rośnie, poszerza się, zwiększa się do monstrualnych wielkości. Gdy tysięczne tłumy nielegalnych migrantów zaczynają szturmować granicę, władze w Brukseli i prezydent USA najpierw długo problem ignorują, nie dostrzegają go, bagatelizują. Amerykanie dali nawet swemu prezydentowi ksywę z tej okazji „Śpiący Dżo”. Joe Biden istotnie pełniąc urząd prezydenta czasami przysypia. Raz fizycznie, inny raz emitując działanie w rozwiązywaniu problemu. Usługowe media maistramowe uprawiają intensywną propagandę na temat „biednych ludzi”, którym należy pomóc, bo ucierpieli w swym życiu a to od reżimów w swych krajach, a to od biedy w nich, a to wreszcie od złego klimatu, co to nie pozwala normalnie żyć im w ojczyźnie. Kto mówi zaś o bezprecedensowej nielegalnej inwazji zorganizowanej przez mafie przemytnicze i totalitarnych władców chcących destabilizować wrogów na „kolektywnym Zachodzie”, ten jest populistą, nacjonalistą, nawet jeżeli, może, trochę ma rację.

Ale gdy już miliony postawią swoje stopy na ziemi obiecanej, domagając się wówczas dachu nad głową, zasiłku i praw. W tym miejscu zaczyna się problem. Problem przede wszystkim dla tych, którzy mieszkają umownie na Lampedusie czy w Teksasie. Miejscowi mieszkańcy są w szoku, władze lokalne tak samo. Są bezradni i wściekli, bo nie mają zasobów i możliwości, by obsłużyć socjalnie rzekę ludzi, która ciągle przybiera i coraz szerzej się rozlewa. Zdesperowani wofają o pomoc do centrali, która politykę „Herzlich Willkommen” usankcjon-

nowała. Ta jednak z pomocą nie śpieszy, jeżeli coś robi – to opieszale, nieudolnie, niewystarczająco. Wtedy zaczyna się coś, co przerebili i Europejczycy, i Amerykanie. Przy indolencji decyzyjnej władz zaczyna się wzajemne podrzucanie niechcianych migrantów. W Europie między poszczególnymi państwami, w Ameryce – między stanami. Czyli uruchamia się proceder relokacji, jaki Bruksela w końcu pod batem finansowych sankcji wymusiła na państwach członkowskich. W Stanach Zjednoczonych relokacja odbywa się nadal na dziko. Gubernator wspomnianego Teksasu Greg Abbott widząc, że „Śpiący Dżo” ani myśli zamykać granicy przed nielegalnymi migrantami, postanowił przewozić ich w głąb kraju do dużych miast rządzonych przez demokratów. A więc w pierwszej kolej do Nowego Jorku oraz Miasta Aniołów czyli Los Angeles. W tym celu zorganizował firmy przewoźnicze, które uruchomiły swe autokary na linii Teksas – New Jork, Teksas – Los Angeles. W ten sposób w ciągu tylko minionego roku podwiezionych zostało ponad 90 tysięcy osób.

Podwózka okazała się na tyle skuteczna, że bardzo szybko stała się bolesna dla progresywnych miast i ich progresywnych włodarzy. Burmistrz Nowego Jorku, czarnoskóry i progresywny, otwarty na migrantów Eric Adams, gdy został ubogacony uchodźcami w skali przewyższającej możliwości nawet tak dużego i bogatego miasta jak gród nad Hudsonem, musiał się w końcu zbuntować. Zbuntował się oczywiście nie przeciwko decydentowi czyli „Śpiącemu Dżo”, tylko przeciwko firmom przewoźniczym z Teksasu, które podał do sądu z żądaniem 700 mln dolarów tytułem nie uiszczonych kosztów potrzebnych dla opieki nad emigrantami. Gubernator Abbott aż zaciera ręce z powodu czekającej stan rozprawy sądowej, bo jest pewien, że ją wygra. Jest taki pewien wygranej, gdyż ma asa w rękawie. Tym asem jest decyzja administracji prezydenta Bidena, która daje migrantom „legalne prawo do podróżowania do Stanów Zjednoczonych, gdziekolwiek chcą”. A że chcą do Nowego Jorku, więc on tylko spełnia ich marzenia. Radzi zatem burmistrzowi Adamsowi, by raczej Joe Bidena podał do sądu, wtedy by miał duże szanse na sukces.

Hipokryzja demokratów jest tak oczywista, że nawet amerykańskie media o tym nie mogą milczeć. Szczególnie dosadnie w tym kontekście wypadła zastępczyni Bidena wiceprezydent Kamala Harris. Progresywna na każdym ideologicznym froncie do bólu zębów, czuła na niedolę migrantów (w tym kontekście chętnie eksploatuje własną historię migrantki o hinduskich korzeniach, skrzętnie zamilczając przy tym fakt, że jej rodzina pochodzi z wyższej kasty społeczeństwa hinduskiego) Harris miała okazję na dziele poświadczyc autentyczność swych

wzniosłych ideałów. Otóż stało się tak, że w grudniu roku 2022 konwój autokarowy ze 130 migrantami na pokładzie ugrzązł w burzy śnieżnej po drodze z Teksasu do Nowego Jorku. Pech chciał, że „biedni ludzie” uwięzieni zostali przez srogą zimę (rzecz miała się w okolicach świąt Bożego Narodzenia) akurat w pobliżu willei wrażliwej społeczności Harris. Miała zatem ona szansę zaprosić na święta do swych apartamentów nieszczęsnych podróżnych, ogrzać ich, nakarmić, pocieszyć. Ale tego nie uczyniła. Kamala Harris nie zaprosiła do swej willei na święta imigrantów, których spotkało po drodze nieszczęście, doniosła korespondentka portalu rebelnews.com. Nawet „Śpiący Dżo” był pewnie skonfudowany bezdusnością swej kochającej ponoć migrantów zastępczyni.

Jak już wspominałem, byli funkcjonariusze FBI, temat nielegalnej migracji znający przecież od podszewki, zdecydowali się w obliczu kataklizmu dziejowego na bezprecedensowy krok. Wystosowali list otwarty do kongresmenów obu izb parlamentu, w którym alarmują wybrańców narodu, że kraj został „najechny” przez obcokrajowców w wieku poborowym. I nic chyba nie przesadzają z alarmistycznym tonem pisma biorąc pod uwagę, że tylko w grudniu minionego roku na granicy zostało zatrzymanych aż 300 tysięcy nielegalnych migrantów, w całym zaś roku 2023 było ich bagatela 2,4 miliona. Specjaliści od bezpieczeństwa widzą w tym najeździe „zagrożenie, które może być jednym z najbardziej zgubnych, jakie kiedykolwiek zagrażały Stanom Zjednoczonym”. Dalej wyjaśniają kongresmenom, że tak duża liczba młodych mężczyzn, pochodzących często z krajów wrogich USA, może stać się bombą zegarową. Scenariusz z atakiem Hamasu na Izrael może powtórzyć się też w Stanach, ostrzegają agencji służb specjalnych w rezerwie.

Napisałem w tytule, że Teksas jest jak Lampedusa. I dużo w tym prawdy. Ale jest też jedna różnica. Po okresie anarchii i bezradności administracji centralnej USA sprawy w swe ręce postanowili wziąć gubernatorzy stanów rządzonych przez republikanów. Ponad 20 z nich wyraziło pisemnie swą solidarność z Teksasem, a 10 z nich zmobilizowało stanową Gwardię Narodową, by wysłać ją do ochrony granicy w Teksasie. Robią to wbrew administracji prezydenta Bidena, a nawet wbrew postanowieniu Sądu Najwyższego. Nikt w Europie, żadne państwo nie wysłało swej armady morskiej, by chronić Lampedusę i zewnętrznych granic Unii. Bo w naszej Unii lewicowe bezprawie ma być bezkarne. W tym kontekście czerwcowe wybory władz Unii i jesienne wybory prezydenckie w USA mogą być naprawdę na wagę przetrwania naszej cywilizacji.

Tadeusz Andrzejewski,
radny rejonu wileńskiego

TYDZIEŃ NA LITWIE

W ubiegłym roku odnotowano 10-procentowy wzrost płacy zarobkowej

Płace zarobkowe na Litwie w roku ubiegłym wzrosły średnio o 10 proc. O ponad 10 proc. wzrosły miesięczne gaże niewykwalifikowanych robotników, ochroniarzy, pracowników medycznych i socjalnych, budowlanych, prawników itd. Tylko o pięć procent wzrosły średniomiesięczne wynagrodzenia pracowników w sferze świadczenia usług i zarządzania, ubezpieczycieli oraz farmaceutów. W 2023 roku najwięcej zarabiali kierownicy i dyrektorzy najwyższego szczebla, architekci, programiści, specjaliści ds. komunikacji i technologii informacyjnych, adwokaci. Płaca zarobkowa kobiet w roku ubiegłym wzrosła średnio o 9 proc., natomiast mężczyzn – o 11 proc. Różnica w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn wynosiła ok. 20 proc.

Albo złożą sprawozdanie finansowe, albo zostaną usunięte z rejestru

Finansowych sprawozdań z działalności za 2022 rok dotychczas nie przedstawiło prawie 40 tys. podmiotów prawnych i mniej więcej 156 tys. spółek i organizacji, dla których złożenie takich deklaracji jest obowiązkowe – poinformowało Centrum Rejestrow. Na czarnej liście znalazły się również duże i znane przedsiębiorstwa jak: „Darius Zubas Holding”, „Akola Group” (kontroluje grupę przedsiębiorstw działającej w sferze produkcji rolniczej i artykułów żywnościowych, największy producent mąki na Litwie „Malsena Plus”, powiązane z irlandzką spółką tanich linii lotniczych „Ryanair” spółki „Kaunas Aircraft Maintenance Services” i FRC LT, specjalizująca się w sprzedaży internetowej spółka „Pigu” itd. Według Centrum Rejestrow, „zapominalskie” przedsiębiorstwa powinny sprawozdania niezwłocznie złożyć, bo w przeciwnym razie mogą być wciągnięte na listę podmiotów prawnych, którym grozi likwidacja.

Zakaz wyjazdów do Rosji, Białorusi i Chin

Rząd litewski zabronił żołnierzom i funkcjonariuszom służby zawodowej wyjazdów do Rosji, Białorusi i Chin bez specjalnego zezwolenia. Odpowiednia decyzja została przyjęta po dokonaniu analizy i oceny zagrożeń dla bezpieczeństwa narodowego. W dokumencie Ministerstwa Ochrony Kraju podkreśla się, że Rosja, Białoruś i Chiny „gromadzą informacje o obywatelach Republiki Litewskiej, którzy mają prawo dostępu do informacji niejawnych, szukają ich słabych punktów, które można wykorzystać przy werbowaniu na swoim terytorium lub w krajach trzecich”. Co prawda, przewidziane są wyjątki. Pod koniec ubiegłego roku parlament Litwy wprowadził zmiany do ustawy ograniczającej wyjazdy żołnierzy i funkcjonariuszy zawodowej służby do krajów nieprzyjaznych. Listę krajów nieprzyjaznych rozpatruje i aprobuje rząd.

Grzywny za fotografowanie obiektów i terytoriów wojskowych bądź należących do kontrwywiadu

Nie tylko za fotografowanie bądź filmowanie obiektów wojskowych, ale również za podobne działania odnośnie terytoriów i budynków należących do instytucji związanych z kontrwywiadem grozi grzywna w wysokości od 20 do 50 euro. Stosowne poprawki zostały wniesione do Kodeksu wykroczeń administracyjnych i zaczęły obowiązywać od 1 lutego br. Jeżeli osoba dopuściła ponownego wykroczenia związanego z zakazem fotografowania, filmowania chronionych terytoriów, budynków i obiektów grozi jej grzywna w wysokości od 50 do 150 euro oraz przewidziana jest możliwość konfiskaty nieprawnie uzyskanego materiału wizualnego oraz sprzętu.

„Wszystko Tobie ofiaruję...”

Dokończenie ze s. 1
-Senkusem. W 1909 roku złożył ślub zakonny, postanawiając odnowić Zgromadzenie Księża Marianów Niepokalanego Poczęcia oraz pozyskać nowicjuszy. Otworzył dla nich nowicjat we Fryburgu. Od 1911 roku do końca życia pełnił funkcję generała. W czasie I wojny światowej pracował w Warszawie. W latach 1914–1918 zajmował się działalnością charytatywno-wychowawczą i wspomaganiem duchowym kapłanów oraz osób zakonnych. Założył tam Zgromadzenie Sióstr Ubogich od Niepokalanego Poczęcia.

Znaczną większość swojego życia spędził w Polsce. Dwa lata przed śmiercią napisał w liście do

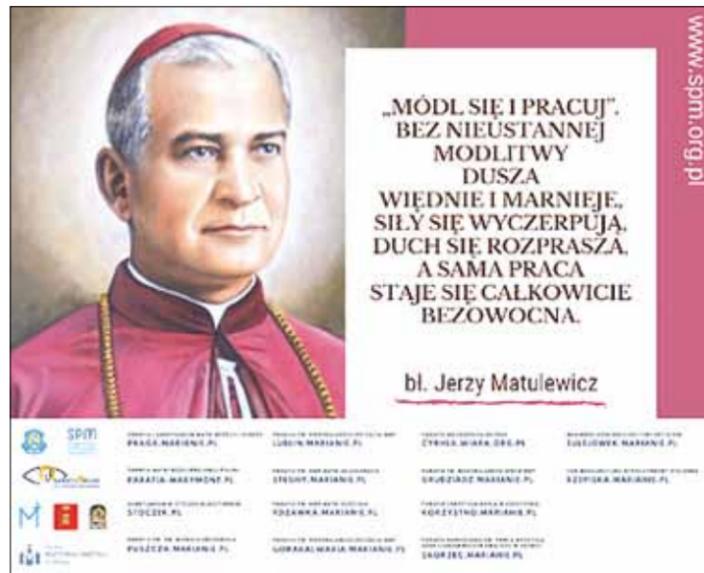
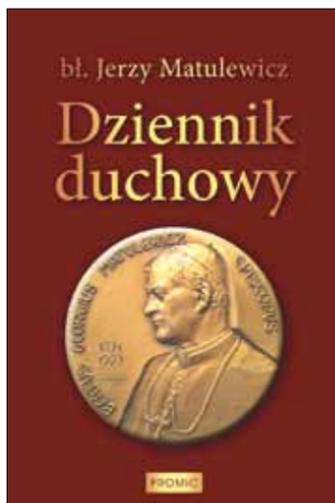
Stolicy Apostolskiej: „Prawie całe moje życie pracowałem w Polsce i to szczerze i ze wszystkich sił”. W 1918 roku został mianowany przez papie-

ża Benedykta XV biskupem wileńskim. Funkcję tę pełnił do 1925 roku. Był też założycielem Zgromadzenia Sióstr Ubogich Niepokalanego Poczęcia NMP na Litwie i Zgromadzenia Sióstr Służebnic Jezusa w Eucharystii. Złożył rezygnację z funkcji biskupa, by zająć się zgromadzeniem, ale Pius XI wówczas mianował go arcybiskupem i powierzył mu stanowisko wizytatora apostolskiego na Litwie. Przyczynił się do poprawy stosunków Litwy z Watykanem organizując nową

Modlitwa za wstawiennictwem błogosławionego Jerzego Matulewicza

Boże, który w sercu błogosławionego Jerzego, biskupa, rozpaliliś płomień miłości do Chrystusa i Jego Kościoła, spraw, prosimy, abyśmy za jego przykładem i wstawiennictwem wiernie trwali w naśladowaniu Chrystusa i dla wzrostu Jego Mistycznego Ciała wielkodusznie poświęcali życie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

provincję kościelną i przygotowując zawarcie konkordatu. Zmarł 27 stycznia 1927 roku w Kownie. Miał zaledwie 56 lat. 28 czerwca 1987 roku został beatyfikowany przez papieża Jana Pawła II. Obecnie trwa jego proces kanonizacyjny.

W mariampolskiej bazylice pw. św. Michała Archanioła znajduje się sarkofag z prochami bł. Jerzego Matulewicza, urządony jest ołtarz błogosławionego. Na ojcowiznie arcybiskupa, we wsi Lūginė, wzniesiono kaplicę pod jego wezwaniem.

Parafia pod wezwaniem bł. Jerzego Matulewicza znajduje się w Wilnie – w dzielnicy Wirszuliszki. Erygowana została w 1988 roku. Kościół pw. bł. Jerzego Matulewicza jest też w Kownie. Litewski biskup jest również czczony w Polsce. Kościoły pod jego wezwaniem są w Kielcach, Pasłęku, Koninie i w Widugierach. Matulewicz jest patronem pojednania polsko-litewskiego i wzorem umiłowania Kościoła.

Drukiem w języku polskim ukazały się m.in. zapiski bł. Jerzego Matulewicza, zatytułowane „Dziennik duchowy”. Są interesującym świadectwem duchowym, a także cennym źródłem historycznym dokumentującym zdarzenia wpływające na dzieje zgromadzenia.

Bł. Jerzy Matulewicz pisał: „Panie, Kocham Cię! Spraw, bym Cię kochał i nigdy kochać nie przestał. Serce mi płonie. Pragnąłbym poświęcić się dla Ciebie aż do ostatniej kropli krwi, wszystko Tobie oddać, wszystkiego się wyrzec, nawet życia, aby tylko rosła chwała Twoja, rozszerzał się i rósł Kościół Twój. Ukaż mi sam, co mam czynić. Tyłeś mi łaski użyłszy, o Panie, cóż Ci oddam za to, co ofiaruję, jak się wywdzięczę? Wszystko jest Twoje, co posiadam, więc cóż Ci dać mogę? Wszystko, co mam. Z siebie nic nie mam, lecz z łaski Twojej jestem bogaty. Wszystko Tobie ofiaruję”.

W magicznym i ciepłym klimacie

Dokończenie ze s. 1
– Muzyczno-teatralne Studio „Poznaj siebie” oraz zespół wokalny „Nuta”, pod kierownictwem Lecha Pietkiewicza i Krystyny Najmowicz. Kolędy „Dzisiaj w Betlejem” oraz „Cicha noc” publiczność śpiewała wraz z zespołem wokalnym „Wiosna” z Grygajć, pod kierownictwem Evaldasa Vasiliauska. Czarny Bór podczas koncertu reprezentował zespół wokalny „Borowianka”, pod kierownictwem Kazimierza Moroz, a Mariampol – zespół wokalny „Korzyść”, pod kierownictwem Wiktora Gałtukowicza. Wystąpiły również dwa kolektywy z Mickun – zespół wokalny „Przyjaciele”, pod kierownictwem Henryka Boguszewicza, oraz Koło Miłośników Podwileńskich Wiejskich Tradycji Ludowych „Mickunianka”, pod kierownictwem Haliny Tomaszewicz. Wzruszenie wśród widzów wywołał występ zespołu wokalnego „Ciechanowiszczanka” z Ciechanowiszek, którego kierownikiem jest Eduard Michalkiewicz. Publiczność mogła podziwiać na scenie również występy solowe. Przepiękne pastorałki wykonała Marta Ewa Jurewicz.

Prawdziwą ucztę duchową przygotowali wszystkim gościom z Polski. Po raz pierwszy na Litwie gościł chór „Alegrezza del Canto” z Warszawy, pod kierownic-

stwach, których łączy muzyka i śpiew. Chór wykonuje muzykę klasyczną: dawną i współczesną, sakralną, a także rozrywkową, etniczną, ludową oraz utwory pisane specjalnie

sach, m.in.: Festiwalu „Sacrum non Profanum” w Szczecinie, Festiwalu Muzyki Cerkiewnej w Hajnówce. Chór „Alegrezza del Canto” ma też na swoim koncie zagraniczne wy-

wyjatkami również występ tego zespołu w Rudominie. Publiczność była zastuchana i oczarowana niebiańskimi pieśniami chóru. Muzyczna podróż, w jaką zabrali publiczność artyści występujący tego dnia na scenie Centrum Kultury w Rudominie, napełniła serca publiczności pięknym dźwięków i wprowadziła świąteczną atmosferę, która przybliżyła zebrany magię muzyki. Każdy mógł poczuć, że to było spotkanie z kimś ważnym i bliskim. Po koncercie dyrektorka Centrum Kultury w Rudominie Wioleta Cereszka serdecznie podziękowała pracownikom placówki kulturalnej oraz administratorom filii za aktywne zaangażowanie w organizację tego wspaniałego koncertu. Wiele słów wdzięczności skierowała również pod adresem zespołów i kierowników artystycznych, którzy poświęcili wiele czasu i pracy, aby publiczność mogła oglądać piękne widowisko.

Organizatorem imprezy było Centrum Kultury w Rudominie, głównym partnerem – Samorząd Rejonu Wileńskiego.

Inf. Centrum Kultury w Rudominie

twem Magdaleny Trzcinińskiej. Zespół ten powstał w 2003 r. z inicjatywy samych chórzystów zainspirowanych artykułem o licznych chórach amatorskich w Szwecji. Tworzy go niezwykle barwna i różnorodna grupa ludzi o przeróżnych zainteresowaniach, pasjach i profes-

dla zespołu. W ciągu 20 lat swojej działalności artystycznej chór miał wiele koncertów. Zespół może się pochwalić udziałem w licznych wydarzeniach artystycznych o bardzo zróżnicowanym charakterze i randze artystycznej. Od czasu do czasu uczestniczy w festiwalach i konkur-

stępy, w tym w Berlinie i we Lwowie. Nazwa chóru - „Alegrezza del Canto” – pochodzi z języka włoskiego i w bezpośrednim tłumaczeniu oznacza „radość śpiewania”. Nazwa chóru niezwykle trafnie oddaje atmosferę, jaką chór tworzy podczas swoich koncertów. Nie był

Portal dla Ciebie i o Tobie

Rubryka powstała przy współpracy „Tygodnika Wileńszczyzny” z portalem L24.lt. Portal L24 jest jednym z dwóch czterojęzycznych portali informacyjnych na Litwie, wydawanym w językach: polskim, litewskim, rosyjskim i angielskim.

Oświata priorytetem działań frakcji AWPL-ZChR Rady rejonu wileńskiego

Oświata od zawsze była, jest i nadal będzie dla największej frakcji Rady rejonu wileńskiego Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin - jedną z priorytetowych działań. W placówkach oświatowych samorządu rejonu wileńskiego zapewnione są wyjątkowe warunki do nauki i pracy. Dbając o rozwój infrastruktury oświatowej Rada rejonu wileńskiego przyjęła wiele przychylnych i dobrych decyzji dotyczących oświaty. Przyjęty szereg decyzji niewątpliwie wpłynął na jakościowy rozwój oświaty w rejonie wileńskim.

Ewa

Jak wiele dobrych decyzji, super! Dziękujemy dla AWPL-ZChR frakcji! To niesamowite, ile zrobiliście!

M.

Brawo radni AWPL - dobrze pracujecie dla mieszkańców. Oświata to sprawa zasadnicza, od niej zależy przyszłość kolejnych pokoleń.

z Wilna

Frakcja AWPL-ZChR realizuje ważne projekty. Decyzje dotyczące oświaty to dobre posunięcie, wzmacniające rejon wileński.

Janusz

Budowa nowych placówek, renowacja istniejących, zapewnienie dobrych warunków pedagogom i zespołom szkolnym, to wszystko wzmacnia naszą polską oświatę, a tym samym wzmacnia polskość na Wileńszczyźnie.

Nadszedł czas, byś opowiedział światu swoją historię!

Byłeś świadkiem ciekawego zdarzenia? Napisz, zrób zdjęcie, nakręć film na każdy temat i prześlij na adres info@L24.lt, a my je opublikujemy.

Wśród autorów najciekawszych tekstów rozlosujemy atrakcyjne nagrody! Świat czeka na twoją historię!

www.L24.lt info@L24.lt

Redakcja „Tygodnika Wileńszczyzny” nie ponosi odpowiedzialności za treść wypowiedzi zawartych w komentarzach użytkowników portalu L24.lt. Redakcja nie utożsamia się z poglądami opublikowanych komentarzy.

Kapłan niezłomny Ks. Tadeusz Isakowicz – Zaleski

„Kapłan jest skazany na błogosławiony tragizm wolności i samotności. Kapłan nie może być niewolnikiem niczym, nie może być opięty mundurem żadnej doktryny. Wielkość kapłaństwa zależy od wolności.” Słowa Prymasa Tysiąclecia kard. Stefana Wyszyńskiego sprzed siedemdziesięciu lat zawarte w liście „Pro memoria” do kapłanów stały się treścią życia dwóch wielkich Kapłanów i Patriotów, którzy na przełomie roku odeszli do Domu Ojca. Te słowa są ich epitafium. Obu dane mi było znać w służbie Bogu i Ojczyźnie. Tuż przed świętami Bożego Narodzenia zmarł Ksiądz Infułat Ireneusz Skubiś, założyciel międzynarodowego Ruchu „Europa Christi”, a na początku tego roku odszedł Ksiądz Tadeusz Isakowicz – Zaleski, pseudonim „Jan Kresowiak”, „Ksiądz Robak”. Przez wielu nazywany Kapłanem Niezłomnym, bo niestrudzona walka o prawdę o Wołyniu, walka o dobro Polski i Kościoła, poświęcenie dla osób niepełnosprawnych wyryte były głęboko w Jego sercu. To o Nim chcę opowiedzieć.

Patriota

Ks. Isakowicz-Zaleski był mocno zaangażowany w sprawy Kresów, także naszej Wileńszczyzny. Wieczny odpoczynek racz Mu dać, Panie!

Paweł

Jak określiła go prasa z Macierzy - odszedł prawdziwy wojownik, który nie bał się walczyć o Kościół...

Smutno i żal, że tak wcześnie...

Lucyna

Bardzo mądry człowiek...wielka strata, niech spoczywa w pokoju.

Marek

Wspaniały ksiądz! Zawsze uważnie Go słuchałem, mądry, walczący o prawdę o zbrodniach na Wołyniu, pomagający biednym i niepełnosprawnym, wieczny odpoczynek racz Mu dać Panie...

Alicja

„Ksiądz Tadeusz Isakowicz – Zaleski był też wielkim przyjacielem Wileńszczyzny, co wielokrotnie podkreślał, a los Polaków na Litwie był mu bardzo bliski.” - dlatego niezmiernie ważne jest, że na poświęceniu Kresowej Drogi Krzyżowej jak też częściowym jej ufundowaniu brał udział nasz europoseł Waldemar Tomaszewski. Ksiądz Tadeusza Isakowicza-Zaleskiego i lidera Wileńszczyzny łączyło wielkie zaangażowanie w sprawy polskośći.

Janusz

Kresy były w Jego sercu ale też w konkretnym działaniu. Potrzebne jest kontynuowanie tego zaangażowania w przywracanie pamięci i prawdy historycznej. Jesteśmy Mu to winni.

PL-LT

Ks. Isakowicz-Zaleski był bezgranicznie oddany Bogu i Kościołowi, polskości sprawom, polskości na Kresach, pamięci o ofiarach ludobójstwa wołyńskiego i Ojczyźnie.

Rysz

Chodź mi tylko o prawdę – było przewodnią życia księdza Tadeusza Isakowicza-Zaleskiego przez całe życie. Wyjątkowa śmiałość i trwanie w prawdzie, jego twórczość uwieczniło go w pamięci szczerych myślących ludzi. Za zastugi dla ludzkości a szczególnie Narodu Polskiego ORDER ORŁA BIAŁEGO powinien uwieńczyć pamięć o spuściznie tego wspaniałego człowieka.

13 stycznia: litewska elita polityczna w piaskownicy

Konserwatyści już przyzwyczaili nas, że święta narodowe wykorzystują dla własnych celów politycznych. Lubią w czasie, gdy obywatele przeżywają podniosłe chwile, jak chociażby 13 stycznia, w Dniu Obrońców Wolności, ustawić się w roli jedyne obrońcy Ojczyzny, która – jak wiadomo – jest w ciągłym niebezpieczeństwie.

Antoni M.

Cóż nie od dziś wiadomo, że butność i brak politycznego rozsądku sajdystów szkodzi międzynarodowemu wizerunkowi naszego państwa, ale też przynosi wymierne szkody Litwie np. na polu dyplomacji.

greg

Litewskie elity polityczne zagrzebały się w piaskownicy...

z Wilna

Jak zawsze przed wyborami (a w tym roku są potrójne), landsbergiści próbują odzyskać rozczarowany ich partią elektorat, zaogniając konflikt narodowościowy w kraju. Jest to nie

tylko szalone, ale też niebezpieczne, szczególnie w obliczu aktualnej sytuacji geopolitycznej i wojny u naszych granic.

Andrzej

Litewskie „jastrzębie” chcą zamknąć szkoły rosyjskiej mniejszości narodowej.

Tymczasem Władimir Putin oświadczył niedawno, że polityka Łotwy, Litwy i Estonii wobec Rosjan „pośrednio wpływa na bezpieczeństwo” jego kraju.

I tak nakręca się spirala oskarżeń i wzrasta poziom niepokoju.

LT-PL

Nie od dzisiaj wiadomo, że Witia Landsberg były sowiecki dyplomata pomimo podeszłego wieku dokładnie czuje i wie gdzie jest karmuszka i jak się przypodobać komu trzeba, wie kiedy kark schylić po kij i podać go komu trzeba a nawet słuźalczko w tajemnicy zapalić zapałkę pod stogiem siana.

Darek

Patrząc z dystansu na działania landsbergistów, to jest w nich więcej szkodenia Litwie niż pozytywów, szczególnie w aspekcie międzynarodowym - skłócaniu z Polską czy realizowaniu scenariusza moskiewskiego (prowadząc politykę wymierzoną w mniejszości narodowe). Ale dla ogłupiałego nacjonalistycznego elektoratu właśnie landsbergiści wydają się patriotami broniącymi (nie bardzo wiadomo przed kim i przed czym) stale zagrożoną Lietuvę.

Flaga Wileńszczyzny

HYMN WILEŃSZCZYZNY

Wileńszczyzny drogi kraj

Słowa i muzyka
Jana Gabriela Mincewicza

Gdzie nad Wilią drżą kaczeńce,
Zapatrzone w modrą gładź,
Świętojańskie płyną wieńce
By dziewczętom szczęście dać.

Refren: Ukochana moja ziemio,
Wileńszczyzny drogi kraj,
Na nic Ciebie nie zamienię,
Z Tobą żyć i umrzeć daj.

W Ostrej Bramie dnia każdego,
Woła wiernych dzwonów spiż.
A Trzy Krzyże Wiwulskiego,
Jak drogowskaz wiodą wzwyż.

Refren: Ukochana moja ziemio...

Rozrzucone ojców kości,
Pośród jarów, pośród gór,
Co broniły tu polskości,
Dając dla nas piękny wzór.

Refren: Ukochana moja ziemio...

Szanowni Czytelnicy!
Drodzy Mieszkańcy Wileńszczyzny!

Wileńszczyzna to szczególna i wyjątkowa ziemia, to dziedzictwo naszych przodków i spuścizna wielu pokoleń. Od wieków Wileńszczyzna to kraj wielonarodowościowy, gdzie obok siebie mieszkają Polacy i Białorusini, Rosjanie i Litwini, Żydzi i Tatarzy. Większość mieszkańców Wileńszczyzny, mimo tragicznych zawirowań historii XX wieku, nadal stanowią Polacy.

Każda wspólnota, aby mogła istnieć i rozwijać się, potrzebuje również symboli wokół których się jednoczy, na których może oprzeć swoją tożsamość. Dlatego na winiecie naszego Tygodnika widnieje jeden z herbów, ujmujących nasz symbol chrześcijański Trzech Krzyży górujących nad Wilnem oraz św. Michała Archanioła, zwalczającego zło i szatana. Symbol ten zaproponowano na początku lat dziewięćdziesiątych jako herb rejonu wileńskiego. Mając na uwadze fakt, że nasz Tygodnik jest medialnym głosem mieszkańców całej Wileńszczyzny, powstał symbol, który widnieje na pierwszej oraz innych stronach gazety, i który jest już szeroko używany podczas licznych uroczystości na Wileńszczyźnie. Symbol kojarzący się z naszą małą Ojczyzną, który stał się znakiem rozpoznawczym regionu.

Flaga Wileńszczyzny nawiązuje do barw narodowych, historii Ziemi Wileńskiej i jej rycerskich tradycji. Jest to biało-czerwona szachownica, na której widnieje Pogoń, będąca w czasach przedwojennych częścią herbu województwa wileńskiego. Flaga Wileńszczyzny jest pomostem łączącym naszą piękną przeszłość z naszymi teraźniejszymi losami. Jest elementem, który nas jednoczy i pomaga budować poczucie wspólnoty opartej na hasle „Bóg Honor Ojczyzna”.

KALENDARIUM HISTORYCZNE WILEŃSZCZYZNY: 1-7 lutego 2024 r.

1 lutego 1922 r. w Wilnie na Pohulance rozpoczął obrady Sejm Litwy Środkowej, który już na swoim 10 posiedzeniu przyjął „Uchwałę o przedmiocie przynależności państwowej Ziemi Wileńskiej”. W punkcie 4 tego dokumentu zapisano: Ziemia Wileńska stanowi bez warunków i zastrzeżeń nierozdzielalną część Rzeczypospolitej Polskiej.

2 lutego 1929 r. urodziła się Janina Boładź, znana nauczycielka wileńska.

2 lutego 1990 r. przy Związku Polaków na Litwie założono Klub Byłych Żołnierzy AK Okręgu Wileńskiego,

2 lutego 1536 r. urodził się Piotr Skarga, jezuita, pierwszy rektor Uniwersytetu Wileńskiego.

3 lutego 1937 r. urodził się Stefan Sasimowicz, pedagog, współzałożyciel Polskiej Macierzy Szkolnej na Litwie, orędownik polskiego szkolnictwa na Wileńszczyźnie.

3 lutego 1934 r. w Wilnie urodził się Bohdan Królikowski, historyk, pisarz, autor książek o tematyce wojennej, m. in. „Bez aramantów. Ułańska jesień”, „Czas ułanów. Polski wrzesień 1939”, „Dopóki szabla w garści”, „Wiatr na szablach”, „Odyseusze z 10 Brygady”.

4 lutego 1989 r. zespół folklorystyczny „Rudomianka” po raz pierwszy wystąpił na scenie klubu w Rudominie.

5 lutego 1989 r. w Wilnie odbyła się I Konferencja Oddziału Miejskiego Stowarzyszenia Społeczno-Kulturalnego.

6 lutego 1922 r. w Wilnie urodził się Witold Jerzy Kieżun, powstaniec warszawski, profesor nauk ekonomicznych.

6 lutego 1962 r. zmarł Władysław Dziewulski, astronom, dyrektor obserwatorium astronomicznego USB.

6 lutego 2000 r. w Niemenczynie założono Muzeum Etnograficzne Wileńszczyzny.

7 lutego 1876 r. w Łętowie-Dębie urodził się Romuald Jałbrzykowski, arcybiskup, metropolita wileński.

Pasterz archidiecezji wileńskiej

Romuald Jałbrzykowski urodził się 7 lutego 1876 r. w Łętowie-Dębie w rodzinie drobnej szlachty herbu Grabie. Jego rodzicami byli Feliks Antoni i Rozalia z domu Krajewska, miał troje rodzeństwa. W latach 1886–1893 kształcił się w Klasycznym Gimnazjum Męskim w Łomży. Od 1893 r. studiował w seminarium duchownym w Sejnach. Świecenia subdiakonatu i diakonatu przyjął w 1898. W latach 1898–1902 kontynuował studia w Akademii Duchownej w Petersburgu, uzyskując magisterium z teologii. Powróciwszy do diecezji sejneńskiej, został ustanowiony wikariuszem parafii Wąsosz. Nie objął jednak tej funkcji, gdyż został mianowany kapłanem biskupa Antanasa Baranuskasa. W 1902 r. został wykładowcą seminarium duchownego w Sejnach. W 1908 r. objął urząd wicerektora seminarium. Podczas I wojny światowej przebywał w Mohylewie, dokąd przeniesiono seminarium duchowne, a później w Mińsku. Należał do Polskiego Komitetu Pomocy Ofiarom Wojny. Założył cztery szkoły powszechne i trzy katolickie sklepy spółdzielcze. W 1917 r. przez Szwecję powrócił do Polski. Objął probostwo w Radziwiłańcach i został wikariuszem generalnym części diecezji sejneńskiej znajdującej się w granicach Polski. 29 lipca 1918 r. został mianowany biskupem pomocniczym diecezji sejneńskiej.

W czasie wojny polsko-bolsze-

wickiej w 1920r. kierował Komitetem Obrony Łomży. W latach 1925–1926 pełnił funkcję sekretarza generalnego Episkopatu Polski.

14 grudnia 1925 r. został przeniesiony na urząd biskupa diecezjalnego nowo erygowanej diecezji tomżyńskiej.

24 czerwca 1926 został mianowany arcybiskupem metropolitą wileńskim. Rządy w archidiecezji wileńskiej objął 8 września 1926 r. W 1927 r. przeprowadził koronację obrazu Matki Boskiej Ostrobramskiej, w 1931 synod archidiecezjalny, a w 1939 r. synod prowincjonalny. Zorganizował także kongres eucharystyczny i kongres maryjny. Założył drukarnię archidiecezjalną. Zalecił, aby w wileńskim seminarium duchownym wprowadzono lektorat języka litewskiego.

Po zajęciu Wilna przez Litwinów w październiku 1939 r. popadł z nimi w ostry konflikt na tle działalności narodowościowej. W grudniu 1939 rząd litewski wystosował notę do Watykanu, domagając się odwołania go i powołania w jego miejsce administratora apostolskiego. W marcu 1942 r. aresztowany

przez funkcjonariuszy gestapo, do lata 1944 r. przebywał na internowaniu w domu księży marianów w Mariampolu. Do Wilna powrócił w sierpniu 1944 r. po zajęciu miasta przez wojska radzieckie. Wznowił działalność instytucji archidiecezjalnych, reaktywował seminarium duchowne, obsadził parafie, w których brakowało księży, wysłał kapłanów do pracy na Białorusi. W styczniu 1945 r. został aresztowany przez funkcjonariuszy NKWD i umieszczony w więzieniu na Łukiszkach. Po miesiącu zwolniono go ze względu na stan zdrowia i konieczność podjęcia specjalnego leczenia. W maju 1945 r. zakończono śledztwo i sformułowano wobec niego akt oskarżenia, zarzucając inspirowanie działalności podziemnej polskiej antysowieckiej organizacji Związek Walki Zbrojnej w latach 1940–1941, współpracę z Armią Krajową, a od 1944 r. popieranie antysowieckiego polskiego podziemia. W czerwcu 1945 r. Kolegium Specjalne w Moskwie wydało nakaz deportowania go do Polski. Do Białegostoku przybył w połowie miesiąca. Z tego miasta zarządzał częścią archidiecezji wileńskiej leżącej na terenie Polski. Tam odtworzył kurię metropolitalną, seminarium duchowne, sąd biskupi i kapitułę metropolitalną.

Zmarł 19 czerwca 1955 r. w Białymstoku. Został pochowany w kaplicy Matki Bożej Miłosierdzia w prokatedrze białostockiej.

Zwycięzcy Olimpiady Języka Polskiego w rejonie wileńskim

Wartości nie znikają

W dniach 25-26 stycznia w Gimnazjum im. Ferdynanda Ruszczyca w Rudominie odbyły się rejonowe eliminacje XXXV Olimpiady Literatury i Języka Polskiego. Tegoroczna olimpiada języka ojczystego została poświęcona 100. rocznicy urodzin Zbigniewa Herberta, a mottem są następujące słowa poety: „Kultura to [...] budowanie wartości, dla których warto żyć”.

Czas się zmienia, zmieniają się poglądy i sposoby pojmowania i odbioru rzeczywistości, a jednak wartości – te już zbudowane, czasem zapomniane – nie znikają bez śladu... Wracają, być może w nieco innej oprawie, ale zawsze są podstawą. Przedsięwzięcie, na które przybyło 20 uczestników ze szkół rejonu wileńskiego oraz ich instruktorów, jest tego świadectwem. Na przeciągu lat wiele się zmieniło, a jednak wartości zostały. Język, literatura jako najważniejsze zjawisko kulturowe żyje! W skład komisji oceniającej weszły nauczycielki: Helena Streła, Gimnazjum im. Ferdynanda Ruszczyca w Rudominie – przewodnicząca ko-

misji; Danuta Czerniawska, Szkoła Podstawowa w Mościszkach; Regina Iwaszko, Gimnazjum w Rukojniach; Natalia Jankowska, Gimnazjum im. ks. Józefa Obrebskiego w Mejszegole, Reda Kazimierowicz, Gimnazjum św. Stanisława Kostki w Podbrzeziu; Irena Szulska, Gimnazjum im. Tadeusza Konwickiego w Bujwidzach; Krystyna Witticka, Gimnazjum w Mickunach; Anna Maciulewicz, Gimnazjum im. Juliusza Słowackiego w Bezdanych. Po dwudniowych zmaganiach komisja wyłoniła następujących zwycięzców:

I miejsce

Joanna Dacewicz – Gimnazjum im. Juliusza Słowackiego w Bezdanych, naucz. Edyta Klimaszewska

II miejsce

Edwin Zabeło – Gimnazjum im. św. Jana Bosko w Jałównce, naucz. Krystyna Dejnarowicz

Aleksander Skokunow – Gimnazjum im. F. Ruszczyca w Rudominie, naucz. Ilona Herman

III miejsce

Kamila Wojnicz – Gimnazjum im. Juliusza Słowackiego w Bezdanych, naucz. Edyta Klimaszewska
Kamila Godlijewska – Gimnazjum im. św. Jana Bosko w Jałównce, naucz. Krystyna Dejnarowicz
Katryna Pipilewicz – Gimnazjum w Rukojniach, naucz. Łucja Kuzborska

Wyróżnienia:

Oliwia Wojnicz – Gimnazjum im. Konstantego Parczewskiego w Niemenczynie, naucz. Krystyna Rostowska
Patrycja Truchanowicz – Gimnazjum im. Konstantego Parczewskiego w Niemenczynie, naucz. Krystyna Rostowska
Emilia Klimaszewska – Gimnazjum im. Juliusza Słowackiego w Bezdanych, naucz. Edyta Klimaszewska
Renata Wołojko – Gimnazjum im. Stefana Batorego w Ławaryszkach, naucz. Anna Burbo
Wszystkim laureatom gratulujemy i życzymy sukcesów na eliminacjach krajowych.

**Helena Streła
Ilona Herman**

Edukacja dla dzieci w Centrum Kultury w Rudominie

Tajniki robienia witraży

W Centrum Kultury w Rudominie znowu było słychać śmiech i ożywione głosy dziecięce. W środę, 24 stycznia, odbyła się tu edukacja dla dzieci „Witraże zimowe”. W warsztatach tych mogły wziąć udział dzieci w wieku 8-14 lat.

Podczas warsztatów twórczych dzieci miały okazję zapoznać się z technologią i tajnikami produkowania witraży. Następnie uczestnicy zajęcia wybierali sobie jeden lub kilka rysunków, z którymi mieli pracować. Na rysunek należało położyć przezroczystą folię. Dzieci malowały wybrane przez siebie rysunki specjalnymi farbami do szkła i czekały, aż te farby wyschną. Wykonane dzieła uczestnicy warsztatów mogli za-

brać ze sobą do domu i zawiesić w pokoju lub nalepić na okno.

Praca nad witrażami zupełnie pochłonęła dzieciaków, mogły one dać wolę swojej wyobraźni. Panowała wspaniała, przyjazna i twórcza atmosfera. Dzieci śmiały się i pomagały sobie nawzajem.

Dzięki temu doświadczeniu uczestnicy warsztatów mogli przekonać się w tym, że nie muszą pięknie rysować, aby stworzyć niesamowite dzieło sztuki. Radość z tworzenia, a potem oglądanie pod światło własnego dzieła, bardzo wszystkim się spodobała.

Organizatorem warsztatów dla dzieci było Centrum Kultury w Rudominie pod kierownictwem Wiolety Cereszki.

Inf. RKC

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Szanowni Czytelnicy „Tygodnika Wileńszczyzny”, już w dwóchsetnym siedemnastym, wydaniu mają Państwo możliwość codziennie spotykać się ze Słowem Bożym. Cieszymy się niezmiernie, że możemy przybliżyć życie, słowa i czyny Jezusa opisane w Ewangelii. Zamieszczamy Ewangelię na każdy dzień roku liturgicznego. Każdy fragment opatrzony został krótkim rozważaniem, które przyczynia się do refleksji nad przeczytanym Słowem Bożym i pomaga w zrozumieniu tego, co chce powiedzieć nam Stwórca. Na koniec każdego rozważania proponujemy krótką modlitwę, która wskazuje jedną z wielu dróg wcielania Go w życie. Niech Słowo Boże będzie inspiracją w naszym życiu.

**Czwartek,
1 lutego 2024**

Mk 6, 7-13

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA

Jezus przywołał do siebie Dwunastu i zaczął ich rozsyłać po dwóch. Dał im władzę nad duchami nieczystymi. Nakazał też, aby niczego nie zabierali w drogę prócz laski: ani chleba, ani torby podróżnej, ani pieniędzy. „Włóżcie na nogi sandały, ale dwóch ubrań nie zakładajcie!”. Mówił do nich: „Gdziekolwiek wejdziecie do domu, zatrzymajcie się tam, aż do czasu, gdy będziecie opuszczać to miejsce. Jeśli w jakiejś miejscowości was nie przyjmą i nie zechcą was słuchać, wyjdźcie stamtąd i strząśnijcie pył z waszych nóg, na świadectwo dla nich”. Oni poszli więc i wzywali do nawrócenia. Wyrzucili wiele demonów i namaścili olejem wielu chorych, przywracając im zdrowie.

BYĆ W MISJI Z JEZUSEM

Misja zaczyna się od bycia blisko Jezusa, od spędzonego z Nim czasu. To On udziela swej władzy uczniom i obdarza ich swoim autorytetem, aby szli, głosili, uwalniali, uzdrawiali. Ponieważ mają głosić tylko wśród Izraelitów, nie muszą brać ze sobą wielu rzeczy, aby się niepotrzebnie nie obciążać. Jedynie sandały, aby ochronić stopy, i laskę, aby się wesprzeć i obronić od dzikich zwierząt. Uczniowie mają iść po dwóch, gdyż jednolite świadectwo dwóch miało moc, było przekonujące i wiarygodne. Uczniowie posłuszni Jezusowi idą i czynią to wszystko, co On sam czynił, głosząc Ewangelię wzywając do nawrócenia, uwalniając od złych duchów, uzdrawiając chorych.

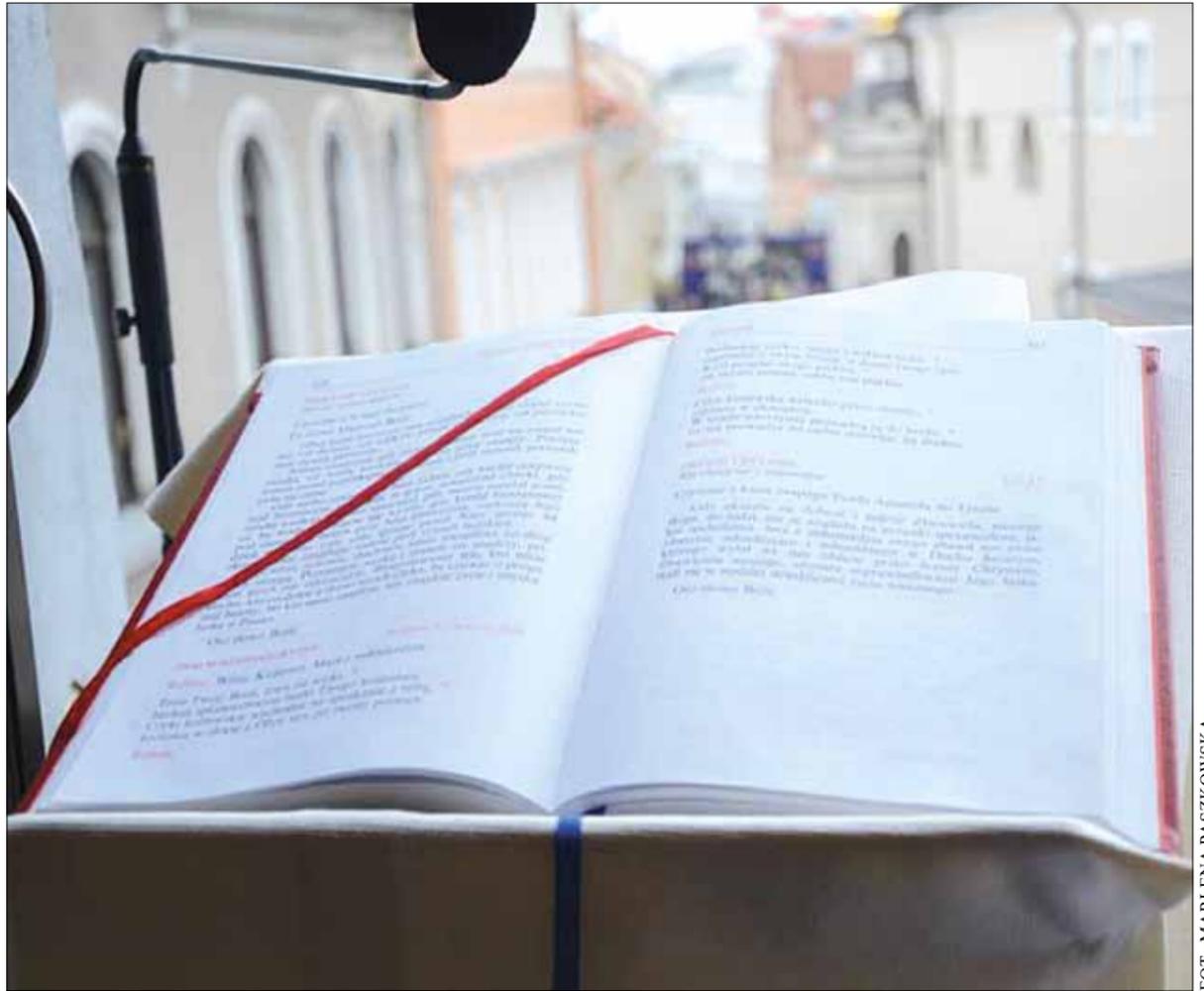
Jezu, dziś posyłasz także mnie, abym był Twoim świadkiem dla osób, które spotykam. Pragnę, aby moje świadectwo życia zaczynało się zawsze od spotkania z Tobą na modlitwie.

**Piątek,
2 lutego 2024
Ofiarowanie Pańskie, święto**

Łk 2, 22-40

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Gdy minęły dni oczyszczenia Maryi i Józefa zgodnie z Prawem Mojżeszowym, rodzice Jezusa zanieśli Go do Jerozolimy, aby ofiarować Panu. Tak bowiem napisano w Prawie Pańskim: „Każdy pierworodny syn będzie poświęcony Panu”. Mieli również złożyć ofiarę zgodnie z nakazem Prawa Pańskiego: parę synogarlic lub dwa młode gołębie. Żył wtedy w Jerozolimie człowiek sprawiedliwy i pobożny, który miał na imię Symeon. Oczekiwał on pocieszenia Izraela, a Duch Święty był z nim. Duch Święty objawił mu, że nie umrze, dopóki nie zobaczy Chrystusa Pańskiego. Kierowany przez Ducha przyszedł do świątyni, gdy rodzice wnosili małego Jezusa, by wypełnić odnoszące się do Niego przepisy Prawa. On wziął Go na ręce i wielbił Boga: „Teraz, o Władco, zgodnie z Twoim słowem pozwalasz swemu słudze odejść w pokoju. Bo moje oczy ujrzęły Twoje zbawienie, które przygotowałeś wszystkim narodom: światło na oświecenie pogan i chwotę ludu Twego, Izraela”.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

A Jego ojciec i matka dziwili się temu, co o Nim mówiono. I błogosławił ich Symeon, a do Jego matki Maryi powiedział: „On został dany, aby w Izraelu wielu upadło i wielu powstało, i aby był znakiem, któremu będą się sprzeciwiać. A Twoją duszę miecz przeszyje, aby zostały ujawnione przewrotne myśli wielu”. Przebywała tam również prorokini Anna, córka Fanuela, z plemienia Asera, bardzo podeszła w latach. W małżeństwie przeżyła siedem lat i owdowiała. Miała już osiemdziesiąt cztery lata. Nie opuszczała świątyni i służyła Bogu, poszcząc i modląc się dniem i nocą. W tej właśnie chwili nadeszła, wielbiła Boga i opowiadała o Nim wszystkim, którzy oczekiwali wyzwolenia Jeruzalem. Kiedy wypełnili wszystko zgodnie z Prawem Pańskim, wrócili do Galilei, do swojego miasta – Nazaret. Chłopiec zaś rósł i nabierał sił, napełniając się mądrością, a łaska Boża była z Nim.

ŻYCIE CAŁKOWICIE ODDANE W DARZE

Jezus – pierwszy całkowicie oddany Ojcu i konsekrowany, poświęcony dla misji. Tak małeńki, a już rozpoznany przez Symeona i Annę w swojej najgłębszej tożsamości. Życie Boga-Człowieka ofiarowane w darze! Życie, które wnosi pokój, błogosławieństwo, radość, nadzieję. Maryja i Józef, przynosząc Dzieciątka Jezus do świątyni, przynoszą Bogu także swoje życie i życie Świętej Rodziny, które wpisuje się w misję Syna Bożego. Jezus w tajemnicy swojego ofiarowania w świątyni uczy nas, że za każdym razem, gdy coś z siebie szczerze ofiarujemy innym, mogą oni dostrzec w nas coś z piękna i tajemnicy Boga samego.

Ofiaruję Ci dziś, Jezu, wszystkie osoby konsekrowane. Dziękuję, że przypominają mi o wartości życia ofiarowanego dla innych.

**Sobota,
3 lutego 2024
Św. Błażeja, biskupa
i męczennika, św. Oskara,
biskupa, wspomnienie**

Mk 6, 30-34

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA

Apostołowie powrócili do Jezusa i opowiedzieli Mu o wszystkim, czego dokonali i czego nauczali. A On rzekł do nich: „Idźcie sami na miejsce odludne i trochę odpocznijcie”. Tak wielu bowiem przychodziło i odchodziło, że nawet na posiłek nie mieli czasu. Odpłynęli więc łodzią na miejsce pustynne. Ale widziano ich odpływających. Wielu to zauważyło. Przybyli więc tam pieszo ze wszystkich miast, nawet ich wyprzedzając. Kiedy Jezus wyszedł na brzeg, ujrzął wielki tłum. Ulitował się nad nimi, ponieważ byli jak owce, które nie mają pasterza. I długo ich nauczał.

MISJA I WYPOCZYNEK

Jezus nie tylko posyła z misją swoich apostołów, a potem słucha o wszystkim, czego dokonali i co przeżyli, ale i zaleca im chwilę wytchnienia, bo wie, że odpoczynek jest potrzebny dla równowagi fizycznej i duchowej. Jednak uczniowie po przybyciu na miejsce odpoczynku zastają tłum spragniony Bożych słów. Wzruszony do głębi Jezus poświęca mu wiele czasu. Troska o siebie jest ważna, ważniejsza jednak jest troska o dobro bliźnich i o ich zbawienie. Dlatego potrzebujemy roztropności, aby zrozumieć, kiedy większym dobrem jest rezygnacja z odpoczynku na rzecz innych, a kiedy jest on niezbędny, aby jeszcze lepiej im służyć.

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Jezu, naucz mnie właściwej hierarchii wartości, abym umiał dzielić swój czas dla Boga, bliźnich i siebie.

**Niedziela,
4 lutego 2024
5 niedziela zwykła**

Mk 1, 29-39

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA**

Wprost z synagogi Jezus udał się z Jakubem i Janem do domu Szymona i Andrzeja. A teściowa Szymona leżała w gorączce. Zaraz powiedzieli Mu o niej. On podszedł, wziął teściową za rękę i podniósł. Wtedy gorączka ustąpiła, a ona usługiwała im. Z nastaniem wieczora, gdy słońce już zaszło, przynosili do Niego wszystkich chorych i opętanych. Całe miasto zgromadziło się u drzwi. Uzdrowił wielu, których nękały rozmaite choroby, i wyrzucił wiele demonów; lecz nie pozwalał demonom mówić, ponieważ Go znali. Nad ranem, jeszcze przed świtem, wstał i wyszedł na miejsce odludne, i tam się modlił. A Szymon i ci, którzy z nim byli, poszli Go szukać. Kiedy Go znaleźli, powiedzieli Mu: „Wszyscy Cię szukają”. A On im odpowiedział: „Pójdźmy gdzie indziej, do sąsiednich miejscowości, abym i tam nauczał, po to bowiem wyszedłem”. I chodził po całej Galilei, nauczając w ich synagogach i wyrzucając demony.

ŹRÓDŁO DZIAŁANIA

Ewangelista Marek ukazuje nam Jezusa pielęgnującego modlitewną relację z Ojcem. Wczesnym rankiem Jezus wstaje, wychodzi z domu, szuka odpowiedniego miejsca, modli się. Przygotowuje i celebrowa swoją modlitwę. To dzięki niej wie, do czego zaprasza Go Ojciec. Z rozmodlonego serca Jezusa wypływa konkretne dobro: nauczanie, uzdrawianie, uwalnianie od zła. Jezus czyni dobro, zaczynając od najbliższych – uzdrawia teściową Piotra. Następnie krąg dobra poszerza się na sąsiadów, znajomych i innych mieszkańców Kafarnaum. Potem także poza tę miejscowość. Czy mam odwagę pielęgnować swoją modlitwę, by potem odważnie czynić dobro, zaczynając od najbliższych mi osób?

Jezu, chcę Ci ofiarować najlepsze chwile mojego dnia, chcę celebrować moją modlitwę. Proszę, pomóż mi!

**Poniedziałek,
5 lutego 2024
Św. Agaty, dziewicy
i męczennicy,
wspomnienie**

Mk 6, 53-56

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA**

Gdy Jezus i uczniowie przepławili się na drugi brzeg, przybyli do Genezaret i tam przybili do brzegu. Jak tylko wyszli z łodzi, tamtejsi mieszkańcy zaraz Go rozpoznali, rozbiegli się po całej okolicy i przynosili do Niego na noszach chorych – wszędzie tam, gdzie, jak słyszeli, przebywał. Dokądkolwiek się udawał, czy to do wsi, czy do miast, czy też do osad, kładli chorych na płacach i prosili Go, by im pozwolił dotknąć choćby frędzli Jego płaszcza. A kto Go dotknął, odzyskiwał zdrowie.

ŁASKA UZDROWIENIA DLA WSZYSTKICH

Niesamowicie dynamiczny jest ten fragment Ewangelii ukazujący Jezusa jako źródło życia. Ludzie szukają Jezusa,

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

biegają, przynoszą do Niego chorych. Już nie czekają, aż na każdego położy swoje dłonie lub spojrzy w oczy. Wystarczy im muśnięcie frędzli Jego płaszcza. Jak mówi Ewangelia, wszyscy, którzy się Go dotknęli, odzyskiwali zdrowie. Czym różnimy się od tamtych ludzi? Dotykamy przecież nie frędzli płaszcza Jezusa, lecz Jego samego w każdej Komunii Świętej. Czy wszyscy odzyskujemy zdrowie duszy i ciała? A jeśli nie, to dlaczego?

Panie, mam Cię tak blisko siebie w tabernakulum, w monstrancji, w Komunii Świętej. Proszę, aby moja wiara była tak silna, abys mógł we mnie działać.

**Wtorek,
6 lutego 2024
Świętych męczenników
Pawła Miki i Towarzyszy,
wspomnienie**

Mk 7, 1-13

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA**

Wokół Jezusa zbrali się faryzeusze i kilku nauczycieli Pisma, którzy przybyli z Jerozolimy. Zauważyli, że niektórzy z Jego uczniów jedli chleb nieczystymi, to znaczy nieumytymi rękami. Faryzeusze bowiem i wszyscy Żydzi, trzymając się tradycji starszych, nie jedzą, zanim nie umyją rąk. Również kiedy wracają z rynku, nie jedzą, dopóki się nie obmyją. Jest jeszcze wiele innych przepisów, które przejęli i zachowują, jak obmywanie kubków, dzbanków, naczyń miedzianych. Pytali Go więc faryzeusze i nauczyciele Pisma: „Dlaczego Twoi uczniowie nie postępują zgodnie z tradycją starszych, lecz jedzą chleb nieczystymi rękami?”. On odparł im: „Słusznie prorokował Izajasz o was, obłudnikach, jak jest napisane: «Ten lud czci Mnie wargami, ale ich serce jest daleko ode Mnie. Daremnie jednak cześć Mi oddają, głosząc pouczenia, które są ludzkimi nakazami». Odrzucając przykazanie Boże, trzymacie się ludzkiej tradycji”. Dalej mówił im: „Zręcznie uchylacie przykazanie Boże, aby tworzyć własną tradycję. Mojżesz powiedział: «Otaczaj szacunkiem swego ojca i matkę». A także: «Kto złorzeczy ojcu lub matce, podlega karze śmierci». Wy natomiast twierdzicie: «Jeśli ktoś powie ojcu lub matce: Korban, co oznacza: to, co miałem dać tobie na utrzymanie, ofiarowałem Bogu», to już nie pozwalacie mu nic uczynić dla ojca czy dla matki. Przeinaczacie w ten sposób słowo Boże na rzecz waszej tradycji, której się poddaliście. I wiele podobnych rzeczy czynicie”.

BYĆ AUTENTYCZNYM I SPÓJNYM

W rozmowie z faryzeuszami i uczonymi w Piśmie Jezus

ukazuje różnicę pomiędzy powierzchownością a głębią, przepisem a relacją, religijnością a duchowością. Wskazuje na to wszystko, co czynią tylko z obowiązku i rytualizmu, bez dbania o relację. A Bóg tęskni za człowiekiem, za bliskością jego serca. Tymczasem człowiek często odgradza się od Boga różnymi przyzwyczajeniami, które sam sobie narzuca, zapominając o istocie.

Jezu, niech Twoja miłość broni mnie przed każdą formą rutyny, fałszu czy skostnienia religijnego.

**Środa,
7 lutego 2024**

Mk 7, 14-23

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA**

Jezus przywołał do siebie tłum i powiedział: „Słuchajcie Mnie wszyscy i zrozumiejcie! Nic, co wchodzi do człowieka z zewnątrz, nie może go splamić, lecz co wychodzi z człowieka, to go plami”. Kiedy opuścił tłum i wszedł do domu, Jego uczniowie pytali Go o znaczenie tych słów. Odpowiedział im: „To i wy nie rozumiecie? Nie dostrzegacie, że wszystko, co z zewnątrz wchodzi do człowieka, nie może go splamić, gdyż nie wchodzi do jego serca, ale do żołądka i wydalane jest na zewnątrz”. W ten sposób uznał wszystkie pokarmy za czyste. I mówił dalej: „Co wychodzi z człowieka, to właśnie go plami. Z wnętrza, z serca ludzkiego pochodzą złe myśli, rozpusta, kradzieże, zabójstwa, cudzołóstwa, chciwość, przewrotność, podstęp, wyuzdanie, zawiść, bluźnierstwo, pycha, głupota. Całe to zło wychodzi na zewnątrz i plami człowieka”.

KORZENIE GRZECHU

Tym, co naprawdę zanieczyszcza nasze serce, są skutki grzechu pierwotnego. Jezus podkreśla, że grzech nie przychodzi do nas z zewnątrz, nie jesteśmy więc zeterminowani złem istniejącym wokół nas. Największe niebezpieczeństwo tkwi wewnątrz nas, w ranie grzechu pierwotnego, w tym wewnętrznym pęknięciu naszego człowieczeństwa. Sami sobie nie poradzimy z korzeniem grzechu obecnym w głębi naszego serca. Potrzebujemy miłości Zbawiciela, która wypełni i zablśni to pęknięcie. Zamiast więc się usprawiedliwiać i szukać przyczyn swoich upadków w zewnętrznych czynnikach, warto spojrzeć we własne serce i zacząć wołać do Zbawiciela.

Proszę Cię, Jezu, aby moje serce wciąż na nowo wypełniało się Twoją miłością i abym promieniował Twoją dobrocią, a nie moją pseudowolnością.

Liczba podrobionych banknotów

W 2023 roku znacząco wzrosła liczba wykrytych fałszywych banknotów euro w Niemczech, a także w Europie. W Niemczech z obiegu wycofano prawie 56,6 tys. podrobionych banknotów – o 28 proc. więcej, niż rok wcześniej. Wzrost tej liczby to wynik kilku większych oszustw, gdzie w grę wchodziły głównie fałszywe banknoty o nominałach 200 oraz 500 euro. Pomimo wzrostu liczby fałszerstw ryzyko kontaktu zwykłych obywateli ze sfalszowanymi pieniędzmi jest w dalszym ciągu niskie.

Wojsko ochrania uczniów

Uczniowie w Guayaquilu, największym mieście Ekwadoru, wrócili do szkół po 20 dniach nauki zdalnej, wprowadzonej z powodu zamieszek i starć sił rządowych z gangami narkotykowymi. Bezpieczeństwa pilnują wojsko, policja i prywatni ochroniarze. W ramach trzeciej fazy powrotu do normalności lekcje wznowiono w 3900 szkołach. Łącznie uczniowie wrócili już do ponad 14,7 tys. instytucji edukacyjnych w kraju, ale nieco ponad 800 wciąż nie wznowiło zajęć.

Debata nad sztuczną inteligencją

W kanadyjskim parlamencie trwają prace nad ustawą regulującą wykorzystanie sztucznej inteligencji, a założyciel jednego z najważniejszych centrów badawczych AI w Kanadzie apeluje do rządu, by sfinansował stworzenie niekomercyjnej AI. Kanada nie ma obecnie prawnych regulacji dotyczących AI, projekt ustawy jest po drugim czytaniu w Izbie Gmin, zajmie się nim komisja przemysłu i technologii. Celem rozwiązań jest zapewnienie, że dostępne w Kanadzie systemy AI są bezpieczne, nie stosują dyskryminacji, a jednocześnie firmy, które korzystają z AI, mogą zostać pociągnięte do odpowiedzialności.

Zakaz sprzedaży jednorazowych e-papierosów

Brytyjski rząd zapowiedział w poniedziałek wprowadzenie zakazu sprzedaży jednorazowych papierosów elektronicznych, co ma zatrzymać ich rosnące używanie przez dzieci. Wprowadzone zostaną też nowe przepisy, mające na celu zapobieganie ich sprzedaży nieletnim. Wraz z zakazem jednorazowych e-papierosów zdelegalizowana zostanie sprzedaż wyrobów tytoniowych osobom urodzonym 1 stycznia 2009 roku lub później – nawet gdy już staną się pełnoletnie.

Minister R. Sikorski i Muzeum Auschwitz reagują na wpis Komisji Europejskiej

W krótkim klipie z okazji Międzynarodowego Dnia Pamięci o Ofiarach Holokaustu, opublikowanym na profilu X m.in. Ursuli von der Leyen, widnieje podpis z informacją, że obóz Auschwitz leżał w Polsce, bez żadnego wyjaśnienia kontekstu ówczesnej sytuacji.

Na filmie niektórzy unijni komisarze wymawiają imiona i nazwiska ofiar zgładzonych w Auschwitz. W akcji nie uczestniczył polski komisarz Janusz Wojciechowski.

Na zmanipulowane podpisy zareagował minister spraw zagranicznych Radosław Sikorski.

„Pisząc o nazistowskim obozie zagłady w Auschwitz należy wskazywać, że powstał pod niemiecką okupacją. Informacja w mediach społecznościowych Komisji Europejskiej będzie doprecyzowana (...)” – czytamy na profilu szefa polskiego MSZ na platformie X (dawniej twitter).

Na opublikowany przez Komisję

Europejską materiał zareagowało również Muzeum Auschwitz.

„Obóz koncentracyjny i zagłady Auschwitz znajdował się na okupowanej części terytorium Polski, która w październiku 1939 roku została przyłączona bezpośrednio do nazistowskich Niemiec. Trafne jest zatem stwierdzenie, że obóz znajdował się na terenie okupowanej Polski” – czytamy na profilu Muzeum Auschwitz w serwisie X.

W materiale Komisji Europejskiej

nie ma informacji o okupacji Polski przez Niemcy. Podpisy zamieszczone w filmiku nie zawierają podstawowej informacji, że obóz Auschwitz leżał na terytorium anektowanym przez nazistowskie Niemcy i znajdującym się pod niemiecką okupacją. Podpisy mogą wprowadzać w błąd, ponieważ sugerują, jakoby to państwo polskie było współodpowiedzialne za funkcjonowanie tego obozu śmierci.

Fot. pixabay.com/DzidekLasek

Atak na kościół w Stambule Jedna osoba nie żyje

W niedzielę, 28 stycznia, uzbrojeni mężczyźni zaatakowali podczas Mszy św. włoski kościół Santa Maria w Stambule, zabijając jedną osobę – poinformował minister spraw wewnętrznych Turcji Ali Yerlikaya.

Do ataku doszło około godziny 11.40. czasu lokalnego (godz. 10.40 czasu litewskiego) w dzielnicy Sariyer w Stambule. Dwóch zamaskowanych mężczyzn wtargnęło do kościoła i zaczęło strzelać. Zginęła osoba, która uczestniczyła w Mszy św. Sprawcy zbiegli. Ich poszukiwania trwają.

Ofiara śmiertelna ataku została zidentyfikowana przez tureckiego ministra inicjałami C.T.

„Zdecydowanie potępimy ten nienikczemny atak” – napisał w mediach społecznościowych minister.

Omer Celik, rzecznik rządzącej

w Turcji partii AKP, powiedział, że napastnicy celowali w obywatela podczas Mszy św. w kościele katolickim. „Nasze siły bezpieczeństwa prowadzą dochodzenie na dużą skalę” – powiedział.

Miejscowe media podały, że w ataku zostały ranne inne osoby.

W grudniu ub. roku tureckie siły bezpieczeństwa zatrzymały 32

osoby, podejrzane o powiązania z dżihadystami Państwa Islamskiego, którzy planowali ataki na kościoły i synagogi oraz Ambasadę Iraku. W 2017 roku ekstremiści z Państwa Islamskiego przeprowadzili w Turcji serię ataków, w ataku na klub nocny w Stambule zginęło 39 osób.

Fot. pixabay.com / 1963kafkas

Amerykanie nie pozostawią bez odpowiedzi ataku na ich siły zbrojne w Jordanii

Odpowiedź na ataki na siły amerykańskie w Jordanii będzie zdecydowana, wieloetapowa, wielofazowa i długotrwała – zapowiedział sekretarz stanu USA, Antony Blinken.

W ataku na bazę Tower 22, tuż przy granicy z Syrią, zginęło trzech żołnierzy sił lądowych Stanów Zjednoczonych. Ataku dokonano za pomocą drona. Oskarżenia od razu padły w kierunku Iranu.

– Wiemy, że Iran wspiera te grupy. Stopień, w jakim wydają rozkazy i kierują, jest czymś, czemu przyjrzą

się analitycy wywiadu. Wiemy, iż ich wspierają, wiemy, że je zaopatrują, wiemy, że je szkolą – mówił John Kirby, rzecznik Rady Bezpieczeństwa Narodowego Białego Domu.

Przedstawiciele Stanów Zjednoczonych mają świadomość, że Iran nie dokonał ataku bezpośrednio. Zdają sobie sprawę, iż Teheran nie będzie chciał eskalować konfliktu w taki sposób, by dążyć do bezpośredniej wojny ze Stanami Zjednoczonymi. Iran zaprzecza, by stał za atakiem, choć przedstawiciel tego kraju niejako wyraził dla niego zrozumienie.

– Iran nie ingeruje w decyzje grup oporu dotyczące tego, jak wspierać Palestyńczyków lub bronić się przed jakąkolwiek agresją czy okupacją – oznajmił Nasser Kanaan, rzecznik irańskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

W jednoznaczny sposób do ataku na amerykańskich żołnierzy odniósł się sekretarz stanu USA, który zapewnił, że odpowiedź na zaatakowanie amerykańskich sił w Jordanii będzie zdecydowana, wieloetapowa, wielofazowa i długotrwała.

Można zgłaszać utworzenie komitetu wyborczego

Pierwszą czynnością wyborczą, przed którą stoją podmioty chcące wziąć udział w wyborach, jest zawiadomienie PKW lub komisarza wyborczego o utworzeniu komitetu wyborczego. Termin na złożenie takiego zawiadomienia upływa – zgodnie z kalendarzem wyborczym – 12 lutego. 29 stycznia – wraz z publikacją w Dzienniku Ustaw rozporządzenia premiera o zarządzeniu wyborów samorządowych – ruszyła kampania wyborcza.

Wręczono powołania do Rady Dialogu Społecznego

Prezydent Andrzej Duda wręczył przedstawicielom strony rządowej powołania w skład Rady Dialogu Społecznego. Uroczystość odbyła się w Pałacu Prezydenckim. Uroczystość powołania przedstawicieli rządu w skład Rady Dialogu Społecznego jest wieloletnią tradycją. Rada Dialogu Społecznego zastąpiła działającą od 1994 r. Trójstronną Komisję ds. Społeczno-Gospodarczych.

Rodzina 800+

Od 1 lutego br. rodzice i opiekunowie będą mogli składać wnioski o świadczenie wychowawcze w ramach programu Rodzina 800+ na nowy okres świadczeniowy, który będzie obowiązywał od 1 czerwca 2024 r. do 31 maja 2025 roku. Świadczenie comiesięczne wypłacane jest w wysokości 800 zł i przysługuje na każde dziecko do ukończenia przez nie 18 lat. Jest ono realizowane niezależnie od osiągniętych dochodów rodziny.

Orlen inwestuje na Węgrzech

Orlen finalizuje zakup kolejnych stacji paliw za granicą. Mowa o 63 obiektach na Węgrzech. Orlen to gigant paliwowy, którego inwestycje nie od dziś wykraczają poza granice Polski. W ostatnich 12 miesiącach koncern powiększył liczbę stacji o prawie 350 placówek, z czego ponad 330 to stacje za granicą. Polski koncern obecny jest także w Austrii, Niemczech, na Litwie czy na Słowacji.

GUS podał liczbę pracujących

Liczba pracujących w gospodarce narodowej na koniec sierpnia 2023 roku wyniosła 15.102,2 tys. – podał GUS. Na ostatni dzień lipca było 15.124,8 tys. pracujących. GUS podał, że średnia wieku wyniosła 42,6 roku, mediana wieku 42,0 lata. Według stanu na 31 sierpnia 2023 r. najwięcej, bo 2800,3 tys. pracujących w gospodarce narodowej skupionych było w przetwórstwie przemysłowym, tj. 18,5 proc. ogółu pracujących.

Spektakl muzyczny dla babć i dziadków

„Dla nich wnuczeta są najpiękniejsze, postulsze, uczynne i najmądrzejsze.

Są perłą, diamentem i oczkiem w głowie...

Czy jest inaczej? Noo ...niech ktoś powie”

Ten czterowersz w bardzo prosty sposób przekazuje nam wszystkim, jak bezgranicznie kochają babcie i dziadkowie swoje wnuczeta: te małe i te duże, te grzeczne i te łobuziaki, te łakomczuchy i te niejadki.

W podzięce za bezgraniczną i bezinteresowną miłość uczniowie

klas 0-4 Gimnazjum im. Szymona Konarskiego w Wilnie zorganizowali przedstawienie „Bal u Andersena”. Na scenie pojawili się uczniowie w roli bohaterów znanych bajek: Celineczka, Królowa Śniegu, Świnio-pas, Brzydkie Kaczątko. Zaprezentowali swoje talenty artystyczne, wcielając się w role tych bajkowych postaci. Jedną bajką zmieniała inną, a przeplatane piosenkami i tańcami, tworzyły spektakl muzyczny. Zakończenie uświetniły piosenki o babciach i dziadkach w wykonaniu wszystkich uczestników „Balu u Andersena”.

Występ małych aktorów sprawił wszystkim w radosny nastrój, pojawiły się także łzy wzruszenia. Wnuczeta zostały nagrodzone gromkimi brawami, po czym udały się do swoich babć i dziadków z życzeniami i miłymi upominkami.

Uśmiech, radość i dumy, które towarzyszyły tej wyjątkowej uroczystości, dały wyraz tego, jak ważne są takie chwile w życiu każdego z nas. Mamy nadzieję, że ten radosny dzień na długo pozostanie w pamięci zarówno dzieci jak i dziadków.

Lilija Mikonienė

W Kowalczykach zwierzęta leśne nie głodują!

Lekcja wychowawcza w lesie

Przyroda to najwspanialsze miejsce, przestrzeń edukacyjna, w której dzieci nie tylko poznają otoczenie, ale także badają, eksperymentują i realizują siebie. Zima jest zabawą dla dzieci, a dla ptaków i zwierząt wyzwaniem.

Zimowa pogoda stwarza niebezpieczeństwo dla wielu zwierząt. Najłatwiej im pomóc, dostarczając żywność do lasu. Od kilku lat Filia Centralnej Biblioteki Samorządu Regionu Wileńskiego w Kowalczykach organizuje akcję „Prezenty dla zwierząt”. Celem jest pomoc zwierzętom leśnym w pokonaniu przeciwności losu zimą, rozwijanie w dzieciach miłości i wrażliwości do przyrody. W

tym roku w piątek, 26 stycznia, pracownicy biblioteki VRSCB zaprosili do udziału w organizowanej akcji uczniów klasy V Gimnazjum im. Stanisława Moniuszki w Kowalczykach wraz z nauczycielką Tatianą Szyłbryt, leśniczym F. Jakubowskim z Leśnictwa Kieńskiego, specjalistą A. Pristawką.

Jak co roku udaliśmy się do leśniczego Leśnictwa Kieńskiego z Nadleśnictwa Solecznickiego. O umówionej godzinie i w ustalonym miejscu spotkali nas leśnicy. Gospodarze serdecznie wszystkich przywitani i zaprosili do lasu. Na wskazanym do karmienia miejscu dzieci wyspały przyniesione „delikatesy”: ziemniaki, jabłka, marchew, kapu-

stę, zboże. Następnie wszyscy zostali zapoznani z zasadami żywienia zwierząt, opowiedziano o gatunkach zwierząt zamieszkujących nasze lasy, o ich wyglądzie, zachowaniu, trybie życia. Potem dzieci szukały na śniegu śladów różnych zwierząt, próbując odgadnąć, czyje są. Znalaziono ślady jeleni, lisów i zajądaków. Miłości do natury i lasu nigdy nie jest za wiele. Im szybciej dzieci to zrozumieją, tym szybciej nauczą się szanować nie tylko siebie, ale także otaczające środowisko. Na zakończenie spotkania organizatorzy przedsięwzięcia zaprosili uczestników do spożycia gorących kiełbasek i herbaty.

Organizatorzy

Wnuczeta popisały się na medal

Już w przeddzień Dnia Babci i Dziadka w Gimnazjum im. Św. Stanisława Kostki w Podbrzeziu czuć było atmosferę podniecenia i podwyższonej aktywności. W powietrzu unosił się lekki powiew świątecznego nastroju.

Wszyscy – od tych pięcioletnich do tych najstarszych – aktywnie szykowali się do jednego z najważniejszych świąt klas początkowych – do Dnia Babci i Dziadka. Babcie i dziadkowie licznie zebraли się w sali podziwiając swoje wnuki. Cichymi szeptami uznania i gromkimi brawami nagradzali kolejne występy małych artystów. Wnuczeta popisały się na medal: dziewczynki, migocząc kolorowymi spódniczkami, uwijały się w tańcu, chłopcy żwawo przytupywali. Wspaniały chór pod kierownictwem Ireny Iljinoj wzruszał do łez. Oklaskom nie było końca. Na gorące brawa zasłużyły również dziewczynki klasy 3. Wspaniale prowadziły koncert i zapowiadały kolejne występy, przeplatając je pięknymi wierszami na cześć naszych kochanych babć i dziadków. Pięknymi słowami powitała wszystkich zebranych dyrektorka naszego gimnazjum Jolanta Driukienė oraz starosta gminy Podbrzezie Agata Punczevičienė. Wspaniałe wypieki domowej roboty przyniesione przez babcie były najlepszym i najcenniejszym podziękowaniem za piękne święto.

Jolanta Markowska

Dla babci i dziadka koncert na sto dwa

Wyjątkowy dzień

21 i 22 stycznia są szczególnymi dniami w kalendarzu – to święto Babci i Dziadków. W tym czasie wnukowie wyrażają im swoją wdzięczność, a powodów do podziękowania jest bardzo wiele. Wystarczy wspomnieć o ich trosce, opiece oraz przygotowaniu ulubionych potraw. Dziadkowie mają zawsze dobre słowo, kochają, wspierają i pocieszają swoje wnuczeta.

W Szkole Podstawowej im. Czesława Miłosza w Pakieniu odbyło się w ub. tygodniu uroczyste spotkanie z okazji Dnia Babci i Dziadka. Od rana panował w szkole ruch. Wnuczeta niecierpliwie czekały na swoich gości i z radością spotykały ich w progach szkoły. Sala wypełniła się widzami. Rozpoczęło się uroczyste przedstawienie. Uczniowie pod kierownictwem swoich pań przygotowali piękny spektakl i koncert z okazji tego święta. Mali aktorzy wystawili przedstawienie pt. „Śpiąca Królowa”, recytowali wiersze, śpiewali piosenki i tańczyli.

Dziadkowie ze wzruszeniem przypatrywali się występom swoich wnucząt, nagradzając ich gromkimi brawami, nie kryli wzruszenia, podziwiając prezentacje swoich „skarbów”. Wnukowie, poprzez wiersz, piosenkę i taniec, mogli wyrazić kochanym Babciom i Dziadkom swoje uczucia oraz podziękować za trud włożony w ich wychowanie. Moc najserdeczniejszych życzeń, mocnego zdrowia, radości, pogody ducha i błogosławieństwa Bożego złożyła dyrektorka Janina Nowicka. Kulminacyjnym momentem było wręczenie upominków w postaci laurek i własnoręcznie wykonanych mydełek, co sprawiło Babciom i Dziadkom przyjemność i zadowolenie. Wspaniała atmosfera panowała podczas wspólnego poczęstunku, gdzie dziadkowie mogli podzielić się wrażeniami i mile spędzić popołudnie wraz ze swoimi wnukami.

To był naprawdę wyjątkowy dzień, pełen uśmiechu, radości i dumy. Szczęśliwe i rozpromienione twarze babć i dziadków ukazały nam, jak ważne są takie spotkania i wspólnie spędzone chwile z wnukami.

Bożena Stankiewicz

115. rocznica urodzin Henryka Magnuskiego, inżyniera, konstruktora, projektanta

Wynalazca „walkie-talkie”

Henryk Magnuski urodził się w 1909 roku w Warszawie. W dość młodym wieku został sierotą i z tego powodu musiał szybko podjąć pracę. Znalazł ją w Państwowych Zakładach Tele- i Radiotechnicznych, gdzie naprawiał i instalował radia. Z czasem został kierownikiem zespołu konstruktorów. W tamtych latach skonstruował wojskowe radiostacje N 1 i N 2.

Kierownictwo zakładu podjęło decyzję o wysłaniu Henryka Magnuskiego na szkolenie do Stanów Zjednoczonych. Gdy trzydziestoletni

Henryk opuszczał Polskę w czerwcu 1939 r., to nie przypuszczał, że pozostanie dłużej poza Ojczyzną.

Magnuski dowiedział się o agresji na Polskę, przebywając w Nowym Jorku. Z wiadomych przyczyn nie mógł wrócić do kraju. Zatrudnił się w Galvin Manufacturing Corporation, którą dzisiaj znamy jako Motorolę. To właśnie w tej firmie rozpoczął tworzenie przełomowego wynalazku.

Amerkańscy żołnierze, znajdujący się na froncie, potrzebowali sprawnej łączności radiowej. Choć już wtedy posiadali radioodbiorniki, to głównym problemem pozostawał brak możliwości przeniesienia urządzenia. Z aparatury można było korzystać jedynie w bazach wojskowych czy na statkach. Dlatego amerykańskie władze rozpoczęły poszukiwania firmy, która byłaby w stanie utworzyć pierwszą, przenośną radiostację.

Tego zadania podjęła się GMC, a na czele zespołu stanął nie kto inny, jak Henryk Magnuski. Na początku opracował on urządzenie znane powszechnie jako Handie-Talkie. To specyficzny, przeno-

śny radiotelefon, dzięki któremu żołnierze mogli łatwo ze sobą się kontaktować. Maszyna ważyła ok. 2 kg, przez co nie było problemu z jej transportem, a co także istotne – telefon pozostawał odporny na wodę. Zasilany był z dwóch baterii: 4,5V żarzeniowej i 90V anodowej.

Od 1941 do 1945 roku zamówiono 100 tysięcy urządzeń wyprodukowanych przez GMC. Jednak amerykańskie władze i wojsko poszukiwały jeszcze lepszego sprzętu – a jednym z ważnych czynników była kwestia zasięgu (handie-talkie to ok. 4,5 km odległości). W tym temacie zespół Magnuskiego także nie odmówił wyzwania. Skonstruował radiostację

SCR-300 FM, która spełniła istotną rolę na wojennych frontach. Ważyła ona ok. 17-18 kg, jednak żołnierze nosili urządzenie w specjalnych plecakach.

Podstawową zaletą walkie-talkie był zasięg urządzenia, który był w stanie sięgać do 15 kilometrów. Warto dodać, że przerosło to oczekiwania amerykańskich dowódców,

którzy nie spodziewali się, aby było możliwe nawiązanie łączności na tak dalekim dystansie. Inna mocna strona urządzenia GMC to możliwość dostrajania aparatury do różnych częstotliwości.

Walkie-talkie pozwalało żołnierzom różnych wojsk (pancernych, piechoty czy artylerii) na bezprzewodowy kontakt ze sobą. Dzięki temu urządzenie opracowane przez zespół Magnuskiego przyczyniło się do zwycięstw Amerykanów na frontach w Normandii oraz na Pacyfiku. SCR-300 spełniało swoje zadania głównie na niższych szczeblach dowodzenia.

Do końca wojny powstało ok. 45

tysięcy walkie-talkie wyprodukowanych przez GMC.

Na tym jednak nie zakończyła się aktywność polskiego wynalazcy. Henryk Magnuski jest także twórcą radiolaterni radarowej AN/CPN-6. Dzięki temu urządzeniu, piloci podczas lotu w kiepskiej widoczności mogli bez problemu odnaleźć swój statek-lotniskowiec. Tym samym wynalazek Magnuskiego przyczynił się do ocalenia życia nie jednego amerykańskiego pilota.

Henryk Magnuski uzyskał 30 patentów z dziedziny radiokomunikacji w zakresach ultrakrótkofalowych i mikrofalowych. Za swoją działalność Henryk Magnuski otrzymał wiele odznaczeń.

Po wojnie nie wrócił do Polski. Kontynuował działalność naukową w Stanach Zjednoczonych, zajmując się m.in. konstrukcją mikrofalowych stacji przekaźnikowych, które zostały wykorzystane w telefonii oraz telewizji.

Magnuski zmarł w 1978 roku, pozostawiając po sobie odkrycia, które przyczyniły się do zwycięstwa nad hitleryzmem.

Opr. Jan Lewicki

Na podstawie:

www.fabrykiw Polsce.pl

10. rocznica śmierci Stefana Bałuka, cichociemnego, fotoreportera wojennego, powstańca warszawskiego, fotografa

Cichociemny z aparatem fotograficznym

Generał Stefan Bałuk urodził się 15 stycznia 1914 roku w Warszawie w rodzinie Władysława Bałuka i Marii Uszyńskiej. Kolejno uczył się w gimnazjum koedukacyjnym w Milanówku, Gimnazjum OO. Marianów na Bielanach, Gimnazjum im. J. Zamojskiego i Gimnazjum im. S. Konarskiego OO Pijarów W Rakowicach pod Krakowem, gdzie w czerwcu 1933 r. zdał egzamin dojrzałości. Gdy wybuchła II wojna światowa, studiował prawo na Uniwersytecie Warszawskim. 6 września 1939 roku na ochotnika zgłosił się do 9 Batalionu Pancernego w Lublinie, później przekształconego w Ośrodek Zapasowy Broni Pancernych. Z tą jednostką wycofywał się na wschód. Podczas próby przedostania się na Węgry został aresztowany przez Sowietów. Uciekł z niewoli i ostatecznie w grudniu 1939 roku dotarł do Francji. Zasilił szeregi formowanej

tam 10 Brygady Kawalerii Pancernych płk. Maczka, a później 10 Pułku Strzelców Konnych.

Trzy lata później, już w Wielkiej Brytanii, postanowił wrócić do okupowanej Polski. Przeszedł szkolenie wywiadowczo-dywersyjne cichociemnych w szkole wywiadu w Glasgow i otrzymał stopień podporucznika.

W nocy z 9 na 10 kwietnia 1944 roku został zrzucony na spadochronie na teren okupowanej Polski. W stolicy działał w konspiracji w Wydziale Legalizacji Komendy Głównej Armii Krajowej. Zajmował się tam m.in. fałszowaniem dokumentów i wywiadem. Tuż przed wybuchem powstania warszawskiego sfotografował umocnienia niemieckie w mieście.

W czasie powstania walczył w plutonie „Agaton” batalionu „Pięść”, a później w oddziale ostonowym Komendy Głównej AK. Dzięki jego służbie udało się nawiązać łączność między odciętymi od siebie rejonami walk. Brał m.in. udział w akcji na Dworcu Gdańskim z 21 na 22 sierpnia. Po nieudanej akcji kanałami wrócił na Stare Miasto, a potem przeszedł do Śródmieścia, by przekazać meldunki dowódcy Grupy Północ płk. Karola Ziemińskiego (ps. „Wachnowski”) do generała Tade-

usza Bora-Komorowskiego. Za ten czyn został odznaczony Orderem Virtuti Militari V klasy.

Po upadku powstania był internowany w oflagu Gross-Born. Uciekł stamtąd w styczniu 1945 roku i wrócił do Warszawy. Działał w antykomunistycznym ruchu oporu. Został aresztowany przez siły bezpieczeństwa i za służbę w AK skazany na dwa lata więzienia. W 1947 roku po ogłoszonej amnestii opuścił areszt.

Przez kilka lat pracował jako taksówkarz, a później zawodowo zajął się fotografią. Od 1952 roku pracował dla Centralnej Agencji Fotograficznej. Bałuk miał na swoim koncie wiele wystaw zdjęciowych, był też autorem albumów historycznych i krajoznawczych oraz książek, m.in.: „Wspomnienia Spadochroniarza”, „Byłem cichociemnym». Uważa się, że był jednym z najlepszych

powstańców fotoreporterów, na zdjęciach dokumentował m.in. mieszkańców walczącej stolicy. Był członkiem Związku Polskich Artystów Fotografików.

W 1999 roku został awansowany do stopnia podpułkownika rezerwy, a siedem lat później do stopnia generała brygady w stanie spoczynku. Był honorowym obywatelem Warszawy i Tuszowa Narodowego. Od 2010 roku pełnił obowiązki kanclerza Kapituły Orderu Wojennego Virtuti Militari. W 2013 roku między innymi z jego inicjatywy w Warszawie stanął pomnik Cichociemnych. W tymże roku objął urząd Kanclerza Kapituły Orderu Wojennego Virtuti Militari. Gen. Stefan Bałuk zmarł 30 stycznia 2014 r. w Warszawie i został pochowany w Alei Zasłużonych na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach.

Opr. Jan Lewicki

165. rocznica urodzin Władysława Wejtki, generała majora Armii Imperium Rosyjskiego, generała dywizji Wojska Polskiego

Dowódca Samoobrony Litwy i Białorusi

Władysław Wejtko urodził się 1 lutego 1859 r. w Inflantach. Kształcił się w Odessie. Ukończył Niemiecką Akademię Wojsk Inżynierskich w Petersburgu. Uczestniczył w wojnie rosyjsko-japońskiej 1904-1905 r. Od 1916 r. służył w Korpusie Technicznym w Moskwie.

Po rewolucji październikowej działał przy organizowaniu oddziałów polskich na Wschodzie, był członkiem Komitetu Wykonawczego Polskiej Konfederacji Wojskowej, przewodniczącym komisji formowania przy rosyjskim Sztabie

Generalnym w Petersburgu. Potem formował batalion saperów na Mińszczyźnie i wszedł z nim w skład I Korpusu Polski w Rosji.

28 października 1918 r. szef Sztabu Generalnego, generał dywizji Tadeusz Rozwadowski mianował go „kierownikiem wszelkich formacji samoobrony na Litwie i Białorusi”. 8 grudnia 1918 r. został przyjęty do Wojska Polskiego z zatwierdzeniem stopnia generała majora i mianowany „dowódcą wszystkich formacji Samoobrony krajowej Litwy i Białorusi oraz wszelkich innych polskich

oddziałów wojskowych i milicyjnych na terenie Litwy i Białorusi”. 15 maja 1919 roku Minister Spraw Wojskowych mianował go Inspektorem Inżynierii i Saperów. Walczył w wojnie polsko-bolszewickiej, w 1920 r. fortyfikował Warszawę. Był dowódcą fortyfikacji 1 Armii.

3 stycznia 1921 r. został mianowany generałem porucznikiem z dniem przeniesienia w stan spoczynku – 1 kwietnia 1921 r. 26 października 1923 r. zatwierdzony został w stopniu generała dywizji.

Po przeniesieniu w stan spo-

czynku osiadł w Warszawie, rozpoczął działalność w Towarzystwie Wiedzy Wojskowej i publikował. Napisał książkę „Samoobrona Litwy i Białorusi”, wydaną w 1930 r. nakładem Związku Organizacji B. Wojskowych w Wilnie. Był członkiem Sodalicii Mariańskiej Panów pod wezwaniem Najświętszej Maryi Panny, Królowej Korony Polskiej. Zmarł 16 listopada 1933 r. w Nałęczowie.

Opr. Jan Lewicki

Na podstawie:

pl.wikipedia.org

Administracja Samorządu Rejonu Wileńskiego ogłasza przetarg na urządzenie i eksploatację tymczasowych miejsc prowadzenia handlu (świadczenia usług)

Przetarg ogłasza się na urządzenie miejsc prowadzenie handlu, świadczenia usług (nr 19, 20, 21), mieszczących się przy ul. Svenčioniu 21A w m. Niemenczyn w rejonie wileńskim.

Celem konkursu jest eksploatacja tymczasowego miejsca prowadzenia handlu (świadczenia usług) poprzez urządzenie zatwierdzone według projektu pawilonu (nieskomplikowane budowle I grupy). Powierzchnia miejsca handlowego (świadczenia usług) – 12 m kwadratowych (3m x 4m).

Pawilon ma być zmontowany z jakościowych materiałów i mieć estetyczny wygląd. Projektowana tymczasowa budowla – pawilon, bez fundamentów, z montowanych konstrukcji. Strona fasadowa – szklana ze szklanymi drzwiami, poza godzinami pracy przykrywana metalowymi żaluzjami zewnętrznymi.

Główne kryterium oceny przetargu – największy proponowany jednorazowy wkład finansowy na rozwój infrastruktury socjalnej miasta Niemenczyn w rejonie wileńskim.

Przetarg wygrywa osoba, która we wniosku poda największy proponowany wkład finansowy na rozwój infrastruktury socjalnej. Zwycięzca przetargu powinien zapłacić 50 proc. proponowanego wkładu finansowego do dnia podpisania umowy z dyrektorem Administracji. Termin pozostałej części wkładu finansowego nie może być dłuższy niż 6 miesięcy od dnia podpisania umowy. Jeżeli taką samą kwotą (największą) zaproponuje kilku kandydatów, za zwycięzcę zostanie uznany uczestnik, który wcześniej złożył wniosek.

Zwycięzca przetargu będzie miał prawo do urządzenia i eksploatacji pawilonu przez 5 (pięć) lat od dnia podpisania umowy.

Uczestnicy przetargu ubiegający się o udział w nim do **19 lutego 2024 r. do godz. 15.00** składają dokumenty w zaklejonej i zabezpieczonej kopercie z napisem „Komisji ds. organizowania konkursu na urządzenie i eksploatację tymczasowych miejsc prowadzenia handlu (świadczenia usług)” („Laikinųjų prekybos (paslaugų teikimo) vietų įrengimo ir eksploataavimo konkurso organizavimo komisija“), Wydział Ekonomiki i Mienia Administracji Samorządu Rejonu Wileńskiego (ul. Rinktinės 50, Wilno, pokój 215).

Uczestnik przetargu w zaklejonej kopercie powinna przedstawić następujące dokumenty: wniosek określonego wzorca (zatwierdzony rozporządzeniem dyrektora Administracji Samorządu Rejonu Wileńskiego nr A27(1)-2869 z dnia 15 listopada 2018 r.), w którym podane są ogólne dane o przedsiębiorstwie (nazwa, kod przedsiębiorstwa) lub osobie

fizycznej (imię, nazwisko, kod osobowy), miejsce prowadzenia handlu (świadczenia usług), o które osoba się ubiega oraz zobowiązanie do zapłacenia do ustalonego terminu proponowanego wkładu finansowego na rozwój infrastruktury socjalnej konkretnej gminy rejonu wileńskiego. Jeżeli wniosek podpisuje upoważniony przedstawiciel, ma być załączone również upoważnienie;

- charakterystykę prowadzonej działalności, planowanych usług (w wolnej formie);
- zaświadczenie z Państwowego Funduszu Ubezpieczenia Społecznego o rozliczeniu z funduszem ubezpieczenia społecznego. Wniosek powinien być wydany nie wcześniej niż na 30 dni przed upływem terminu składania wniosku;
- wniosek z Państwowej Inspekcji Podatkowej o rozliczeniu z budżetami państwa i/lub samorządów, funduszami pieniężnymi. Zaświadczenie powinno być wydane nie wcześniej niż na 30 dni przed upływem terminu składania wniosku;
- zaświadczenie z przedsiębiorstwa państwowego „Registru centras”, wydane nie wcześniej niż na 30 dni przed upływem terminu składania wniosku, potwierdzające, że uczestnik przetargu nie jest bankrutem, nie jest likwidowany, nie ma zwartej umowy ugodowej z kredytodawcami, nie wstrzymał czy ograniczył swojej działalności, nie jest wytoczona mu sprawa o bankructwo czy nie jest prowadzony proces o bankructwo w trybie pozasądowym, jak również nie są prowadzone działania w celu przymusowej likwidacji lub porozumienia z kredytodawcami lub pisemne potwierdzenie (deklaracja) uczestnika przetargu w wolnej formie, że spełnia on podany w niniejszym punkcie wymóg kwalifikacyjny.

Składane do udziału w przetargu dokumenty (z dodatkami) powinny być sporządzone w języku państwowym, ponumerowane, zszyte i na drugiej stronie ostatniej kartki zatwierdzone podpisem wnioskodawcy i pieczęcią, jeżeli taką posiada.

Uczestnik przetargu ma prawo złożyć dokumenty tylko na jedno tymczasowe miejsce prowadzenia handlu (świadczenia usług).

Otwarcie kopert z propozycjami przetargowymi odbędzie się 22 lutego 2024 roku o godz. 13.00 w pokoju 05 (ul. Rinktinės 50).

Dodatkowej informacji można zasięgnąć pod nr tel. (8 5) 275 50 64 w poniedziałki-czwartki od godz. 7.00 do godz. 16, w piątki – od godz. 7.00 do godz. 14.45 (przerwa obiadowa – od godz. 11.30 do godz. 12.15) lub pod adresem poczty mailowej: inga.kucevic@vrsa.lt.

(S-3490)

Zatwierdzony program poprawy jakości i dostępności rodzinnych usług medycznych w rejonie wileńskim

Rada Samorządu Rejonu Wileńskiego ostatecznie zaaprobowała program poprawy dostępności usług ambulatoryjnych podstawowej opieki zdrowotnej (lekarzy rodzinnych) w publicznych placówkach opieki zdrowotnej rejonu wileńskiego, który będzie realizowany w 2024 roku.

Według mera rejonu wileńskiego Roberta Duchniewicza, obciążenie pracą lekarzy rodzinnych jest duże, a głównym problemem pozostaje niewystarczające finansowanie usług i brak lekarzy rodzinnych.

„W samorządzie szczególną uwagę poświęcamy kwestiom poprawy systemu opieki zdrowotnej. Organizując działania z zakresu promocji zdrowia mieszkańców na terenie naszego rejonu, pragniemy wyjść naprzeciw oczekiwaniom pacjentów i lekarzy. Placówki opieki zdrowotnej wciąż stoją przed wyzwaniami, z którymi trzeba się zmierzyć: maksymalnie zmniejszyć kolejki, zwiększyć zespoły lekarzy rodzinnych, poprawić jakość usług medycyny rodzinnej, przyciągnąć do pracy nowych lekarzy i zwiększyć motywację specjalistów” – stwierdza mer R. Duchniewicz.

Oczekuje się, że poprzez realizację tego programu i wykorzystanie przewidzianych w nim działań poprawi się dostępność i jakość udzielanych usług opieki zdrowotnej, zredukowanie czasu oczekiwania na konsultację specjalisty, zmotywuje się lekarzy do pracy w placówkach opieki zdrowotnej rejonu wileńskiego, a lekarzom rezydującym – możliwość wyboru ich na bazę rezydencji. Program jest także niezbędny, aby publiczne placówki opieki zdrowotnej w rejonie wileńskim mogły konkurować z innymi placówkami świadzącymi tego typu usługi i działającymi na terenie sąsiedniego Wilna.

Według zatwierdzonego programu poprawy dostępności ambulatoryjnych usług podstawowej opieki zdrowotnej (lekarzy rodzinnych) na 2024 r. w publicznych placówkach opieki zdrowotnej rejonu wileńskiego, Samorząd Rejonu Wileńskiego dołączy się finansowo, przeznaczając kwotę 314,22 tys. euro dla Centralnej Przychodni Rejonu Wileńskiego i 46,64 tys. euro – Przychodni w Niemenczynie Rejonu Wileńskiego. Wkład własny wniosą również same placówki medyczne.

Od 2024 r. zwiększy się liczba etatów w zespole lekarza rodzinnego – na 1 etat lekarza rodzinnego przypadają będzie 2,4 etatu innych specjalistów (pielęgniarka, kierownik przypadku, pracownik socjalny, akuszer, fizjoterapeuta, specjalista ds. stylu życia, administrator).

Nowy program przewiduje dodatkowe kryteria wypłaty dodatków do wynagrodzenia zespołowi lekarza rodzinnego:

- wizyta wstępna u lekarza rodzinnego nie może być krótsza niż 15 minut;
- zachęta oparta na wielkości dzielnicy oraz liczbie obsługiwanych pacjentów z innej dzielnicy.

Program będzie realizowany przez Centralną Przychodnię Rejonu Wileńskiego i Przychodnię w Niemenczynie, a Administracji Samorządu Rejonu Wileńskiego zlecono kontrolowanie realizacji zatwierdzonego programu.

Programy zwiększające dostępność usług (lit. PAASP) samorząd realizuje od 2018 roku. W tym roku z budżetu samorządu będzie przeznaczona taka sama kwota jak w 2022 i 2023 roku – ponad 360 tys. euro.

(S-3492)

Samorząd Rejonu Wileńskiego będzie w dalszym ciągu subsydiować część cen ogrzewania

Rada Samorządu Rejonu Wileńskiego przyjęła uchwałę o dalszym subsydiowaniu części ceny ciepła dostarczanego centralnie. Stosowanie subsydium zostało przedłużone do 31 marca br. Ma to przyczynić się do zmniejszenia obciążeń finansowych mieszkańców rejonu.

„Choć gospodarka ciepła rejonu wileńskiego jest porządkowana i modernizowana, aby stała się znacznie bardziej efektywna i ekonomiczna, ta uchwała przyczyni się do zmniejszenia obciążenia finansowego mieszkańców rejonu, kiedy to w zimnej porze roku borykają się z ciężarem kosztów ogrzewania. Dotyczy to szczególnie tych, którzy już i tak mają trudności w życiu i borykają się z wyzwaniami finansowymi. Stosowanie subsydium sprawi, że opłata za ogrzewanie nie przekroczy średniej ceny ciepła na Litwie” – mówi mer rejonu wileńskiego Robert Duchniewicz.

Opłata dla mieszkańców za centralnie dostarczaną energię ciepłą będzie mogła zmieniać się co miesiąc w zależności od średniej ceny ciepła na Litwie, ogłaszanej co miesiąc przez Państwowy Urząd Regulacji Energetyki. Przykładowo, średnia cena ciepła ogłoszona w styczniu w kraju wynosi 7,57 ct/kWh (bez VAT). W porównaniu do grudnia cena za kilowatogodzinę wzrosła o 0,01 ct/kWh.

Mieszkańcy rejonu wileńskiego w ubiegłym roku za ogrzewanie także płacili mniej. Jeszcze w październiku Rada Samorządu Rejonu Wileńskiego zaaprobowała decyzję dla mieszkańców rejonu, by od 1 października do końca roku dofinansować część ceny ciepła dostarczanego centralnie. Obecną uchwałą Rada zatwierdziła okres stosowania subsydium od 1 stycznia 2024 r. do 31 marca 2024 r.

Aby skorzystać z możliwości otrzymania subsydium, mieszkańcy nie muszą nigdzie się zwracać – po zakończeniu miesiąca sprawozdawczego dostawcy scentralizowanego ciepła będą przekazywać sprawozdania za każdy poprzedni miesiąc do Samorządu Rejonu Wileńskiego, który wyliczy kwoty dotacji według zatwierdzonej formuły i rozliczy się z dostawcami ciepła.

Subsydia będą wypłacane z budżetu Samorządu Rejonu Wileńskiego. Szacuje się, że na ten cel będzie przeznaczane około 1 mln euro.

(S-3491)

* **Prezydium Oddziału AWPL-ZChR miasta Wilna** serdecznie pozdrawia **Ernesta PIETROWICZA**, członka koła AWPL-ZChR „Jeden Świat”, z okazji Jubileuszu 30 lecia.

Życzymy mocnego zdrowia, szczęśliwych i pogodnych dni, oraz szczęśliwych chwil w gronie najbliższych. Niech Bóg błogosławi i nieustannie obdarza swoją łaską i pokojem.

* Z okazji pięknego jubileuszu Urodzin **Reginie BOGDAN** składamy najserdeczniejsze życzenia dobrego zdrowia, jak najmniej smutków, zawsze uśmiechu na twarzy, dni pełnych słońca i szczęścia. Niech zawsze towarzyszy miłość i ciepło najbliższych osób.

Zespół wokalny „Przyjaciele” z Mickun

* Z okazji Dnia Urodzin **Zbigniewowi RUTKOWSKIEMU** składamy najserdeczniejsze życzenia zdrowia i dobrego humoru. Zbyszku żyj, Kochaj, ciesz się, ufaj i bądź szczęśliwy.

Rektor Ryszard Kuźmo i słuchacze PUTW

* Spoza chmur wychyliło słońce, rozświetliło mistrzowskie przedziwo zaszewiła nas niezwykłym talentem na dziwo prowadzenie kroniki Polskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku

Z okazji Dnia Urodzin **Helenie PASZUK** życzymy moc zdrowia, dalszych sukcesów i pomysłów, wszelkich łask Bożych.

Rektor Ryszard Kuźmo i słuchacze PUTW

Z całego serca

* Z wiekiem człowiek szlachetnieje, bez wątpienia też mądrzeje, tej życiowej dojrzałości można tylko pozazdrościć, zatem życzyć pozostaje

tego co każdemu się przydaje:

dużo zdrowia i uśmiechu,

dobrego życia bez pośpiechu.

Niech się śmieje dla Ciebie świat

blaskiem szczęśliwych i radosnych lat.

Z okazji Dnia Urodzin szanownej **Czesławie ŻYGIEL** składamy gorące życzenia dobrego zdrowia, szczęścia, energii. Niech kolejne lata staną się pasmem radosnych chwil w życiu osobistym, a Bóg niech ma w swej opiece.

Kierowniczka i zespół „Wilnianki”

* Z okazji Dnia Urodzin głównemu inicjatorowi założenia Stowarzyszenia Techników i Inżynierów Polskich na Litwie (STIP), byłemu długoletniemu prezesowi stowarzyszenia **Janowi ANDRZEJEWSKIEMU** składamy wiązankę serdecznych życzeń: Bożego błogosławieństwa, bycia w zdrowiu, jak najwięcej radosnych chwil w otoczeniu rodziny i bliskich przyjaciół

składają koleżanki i koledzy ze STIP na Litwie

* Z okazji pięknego Jubileuszu **Erikowi SUBOCZOWI** pragniemy złożyć najserdeczniejsze życzenia: dużo zdrowia, niesłabnącego żaru ducha do realizacji wszystkich zamierzeń i planów, niewyczerpanych pokładów wiary i spełnienia marzeń.

Koło AWPL-ZChR w Mickunach

* Z okazji Dnia Urodzin składamy najserdeczniejsze życzenia **Wiktorowi GROCHACKIEMU** – aby każdy następny rok przynosił wszystko to, co w życiu najpiękniejsze, spełnienia marzeń oraz wszystkiego co najpiękniejsze i najmiłsze w życiu.

Wspólnota w Mickunach

* Szanownej **Tatianie LACHOWICZ** z okazji pięknego Jubileuszu życzymy zdrowia, pomyślności, słonecznych dni w gronie bliskich i kochanych. Niech Pan Bóg błogosławi i obdarza swoją łaską.

Członkowie koła ZPL w Bezdanych

* Z okazji pięknego Jubileuszu byłej wieloletniej pracowniczki gminy **Irenie POCZKOWSKIEJ** składamy najserdeczniejsze życzenia: szczęścia, pomyślności, zadowolenia, pogody ducha oraz dużo zdrowia i energii, oby życie dawało tylko to, co najlepsze, a uśmiech nigdy nie zniknął z twarzy.

Starostwo Kowalczuki

Rekolekcje 2-4 lutego 2024 r. „Zwiastowanie”

• o. Piotr Stanisławczyk OFMConv.
– teolog duchowości, psycholog,
psychoterapeuta. Ceniony
rekolekcjonista, inicjator –
założyciel środka leczenia
Uzależnień od Środków
Psychoaktywnych „San Damiano” w
Chęcinach.

Pierwsza tajemnica różańca. Jak ją medytować? Co mówi nam egzegeza tekstu? Jak w tej tajemnicy rozumieć samego siebie? Jak być bliżej Maryi i iść Jej drogą?

Rozważając Łk 1, 26-38 podejmiemy tematy:

- Komunikacja pomiędzy osobami, zdolność słuchania, słuchanie Słowa –
Rozumienie Słowa, rozumienie swojego życia i roli Boga w moim życiu
(religijność zewnętrzna i wewnętrzna)

- Trójca Święta, co wiemy o Bogu a czego nie wiemy

- Powołanie kobiety w Izraelu (powołanie mężczyzny)

- służba, „tak” Bogu - Płodność w życiu duchowym

- Modlitwa różańcowa - co to jest, na czym polega.

Rekolekcje odbędą się w klasztorze franciszkańskim w Wilnie (ul. Pranciśkanų 1)

Piątek 18.00-20.30, Sobota 9.30-18.00, Niedziela 9.30-14.00. Rekolekcje będą prowadzone w języku polskim z tłumaczeniem na język litewski.

Ofiara uczestnika – 30 euro

tel. 8 647 32833, e-mail: info@vilniauskdc.eu

SOLCZANIE 35

Koncert jubileuszowy
Zespołu Pieśni i Tańca „Solczanie”
„Ta ziemia od innych mi droższa...”

10 lutego 2024 r. godz. 16.00
w Centrum Kultury w Sołecznikach

Cena biletu 5 EUR
Bilety do nabycia w Centrum Kultury w Sołecznikach, nr tel. +370 603 14 487

ZAPUSTY
W RUDOMINIE

02.11
13:00

ZESPÓŁ
„TIMOHI”
I ZESPÓŁY MIŁOSNIKÓW
SETULI

W parku w Rudominie
(ul. Wileńska 2, Rudominie)

✝ Ból i samotność po stracie tak bliskiej osoby niech zatagodzi prawda, że nie umiera ten, kto pozostaje w sercach bliskich.

Wyrazy współczucia Walentynowi TOŁOCZCE z powodu śmierci MATKI
składają starostwo oraz koła AWPL-ZChR i ZPL w Miednikach

✝ **Wielebnemu ks. Janowi CZERNIAWSKIEMU** słowa szczerego żalu i wyrazy głębokiego współczucia z powodu odejścia do Królestwa Niebieskiego kochanego Ojca

składają Czyciele Miłosierdzia Bożegoz mickuńskiej parafii

✝ Czcigodnemu ks. proboszczowi Janowi CZERNIAWSKIEMU łącząc się w bólu składamy najszczerze wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci Ojca.

Starostwo gminy mickuńskiej

Świetne wyniki Polek

Sprinterka Ewa Swoboda z najlepszym w tym roku czasem na świecie i płotkarka Pia Skrzyszowska, z najlepszym czasem w Europie, spisaly się najlepiej z reprezentantów Polski w lekkoatletycznym mityngu Orlen Cup w Łodzi. Swoboda triumfowała w biegu na 60 m, a Skrzyszowska na 60 m ppt.

Klop i Xavi odchodzą

Po trwającym sezonie trener piłkarzy Liverpoolu Juergen Klopp opuści klub. 56-letni niemiecki szkoleniowiec prowadzi „The Reds” od 2015 roku. Również trener Barcelony Xavi Hernandez ogłosił, że po tym sezonie odejdzie ze stanowiska.

Pięć medali młodzieżowców

Maciej Kubik i Miłosz Redzimski zostali w Skopje młodzieżowymi mistrzami Europy w grze podwójnej w tenisie stołowym. Obaj zawodnicy zmierzyli się w finale singla, który zakończył się po myśli Redzimskiego. Biało-czerwoni do kraju w sumie wrócą z pięcioma medalami.

Najstarszy triumfator

Rohan Bopanna z Indii i Australijczyk Matthew Ebden wygrali deblową rywalizację w Australian Open. W finale pokonali włoskich tenisistów Simone Bolellego i Andreę Vavassoriego 7:6 (7-0), 7:5. 43-letni Bopanna został najstarszym męskim triumfatorem wielkoszlemowego turnieju.

Świątek wciąż na czele

Iga Świątek wciąż prowadzi w światowym rankingu tenisistek. Na drugim miejscu jest triumfatorka sobotniego finału wielkoszlemowego turnieju Australian Open Białorusinka Aryna Sabalenka. W czołówce, za plecami Świątek i Sabalenki, są dwie Amerykanki: Cori Gauff i Jessica Pegula, które wyprzedziły Jelenę Rybakinę z Kazachstanu.

Dyskwalifikacja i pozbawienie medalu

Rosyjska łyżwiarka figurowa Kamiła Walijewa została zdyskwalifikowana na cztery lata za doping – ogłosił Międzynarodowy Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu (CAS). Drużyna Rosyjskiego Komitetu Olimpijskiego została tym samym pozbawiona złotego medalu olimpijskiego z Pekinu.

Brązowy medal Polek na MŚ w hokeju na trawie

Przykład dla kolegów

Polskie hokeistki wpisały się do historii zdobywając brązowy krążek w pierwszej edycji MŚ w odmianie pięcioosobowej

Polskie hokeistki na trawie zdobyły w Omanie brązowy medal pierwszej edycji mistrzostw świata w odmianie pięcioosobowej. W meczu o trzecie miejsce pokonały Republikę Południowej Afryki 4:2. Historycznym triumfatorem została Holandia.

16 reprezentacji wzięło udział w turnieju rozgrywanym w Maskacie, stolicy Omanu. W mistrzostwach zabrakło topowych zespołów ze Starego Kontynentu, m.in. Niemiec, Wielkiej Brytanii, Irlandii, Belgii, czy Hiszpanii. Wystąpiła natomiast jedna z najbardziej utytułowanych reprezentacji – Holandia, która sięgnęła po złoty medal.

Biało-czerwone, które w lipcu ubiegłego roku wywalczyły wice mistrzostwo Europy, rozpoczęły rywalizację od porażki w grupie z Indiami 4:5. Następnie pokonały Namibię 5:1 oraz w takim stosunku

Stany Zjednoczone i awansowały do ćwierćfinału. W nim wygrały z Urugwajem 5:3, ale w meczu o awans do finału musiały uznać wyższość Holandii, przegrywając 1:3.

W spotkaniu o brąz podopieczne Norberta Nederlofa zmierzyły się z Republiką Południowej Afryki. Polki

zwyciężyły 4:2, a wszystkie gole dla biało-czerwonych zdobyła Amelia Katerla, która turniej zakończyła z dorobkiem 10 trafień. Najlepszą bramkarką zawodów wybrano Martę Kucharską. W finale Holandia pokonała Indie 7:2.

W minioną niedzielę, również w

Maskacie, rozpoczęły się mistrzostwa świata mężczyzn z udziałem Polski. W fazie grupowej zespół Dariusza Rachwalskiego zmierzy się z Holandią, Nigerią i Pakistanem. Czy hokeiści pójdą za przykładem koleżanek i również staną na podium MŚ?

Szczypiorniści Francji wywalczyli tytuły mistrzów Europy

Finał na najwyższym poziomie

Francja pokonała po dogrywce w Kolonii Danię 33:31 (27:27, 14:14) w meczu o złoty medal mistrzostw Europy piłkarzy ręcznych, których organizatorami byli Niemcy.

Poprzednie cztery finały Euro zostały rozegrane bez udziału Francji i Danii. Najlepsze drużyny ostatniego turnieju olimpijskiego z Tokio w meczu o złoty medal zaprezentowały piłkę ręczną na najwyższym poziomie.

Trener mistrzów świata Duńczyków, Nikolaj Jakonsen, totalnie zaskoczył i do wyjściowego składu desygnował bramkarza Emila Nielsena (MVP meczu), zamiast Niklasa Landina. Była to doskonała decyzja, gdyż 26-letni gracz Barcelony zrewanżował się serią udanych interwencji. Najgorzej radził sobie z rzutami skrzydłowego Industrii Kielce, Dylana Nahiego.

Tablica w wypełnionej po brzegi 20-tysięcznej Lanxess Arena najczęściej wskazywała remis lub nieznaczne prowadzenie jednej z drużyn. W końcówce drugiej części gry Skandynawowie zaczęli stosować wariant siedmiu na sześciu, z grą na dwa koła. Piłkę do obrotowych miał rozdzielać Mikkel Hansen. Tymczasem bombardier z Helsingoru sam dwa razy posłał piłkę z zawrotną prędkością (ponad 120 km/h) do siatki. Duńczykom zwycięstwo uciekło dosłownie w ostatniej chwili. Do remisu 27:27 i dogrywki doprowadził z koła Ludovic Fabregas.

Zmagania mocarzy światowego handballu w dodatkowych czasie gry dalej trzymały kibiców pod wysokim napięciem. Co prawda pierwszego gola za sprawą Mathiasa Gidsela zdobyli Duńczycy, ale potem częściej trafiali rywale. Przebudził się Dika Mem, który wcześniej nie potrafił pokonać duńskich bramkarzy. „Trójkolorowi” szansy na czwarty tytuł najlepszej drużyny

Francuzi, po raz drugi pokonali rywali po dogrywce, a obie drużyny zademonstrowali w finale kosmiczną, wyrównaną grę. Minimalnie lepsi w końcówce okazali się „Trójkolorowi”, którzy po raz 4. zostali mistrzami Starego Kontynentu

Starego Kontynentu nie dali już sobie odebrać. W turnieju wygrali drugą dogrywkę, dwa dni temu w półfinale w podobny sposób pokonali Szwecję. Francuzi poprzednio triumfowali w latach 2006, 2010 i 2014. Okazja do rewanżu nadarzy się latem podczas igrzysk w Paryżu.

Jan Zieliński i Su-Wei Hsieh najlepsi w mikście w Australian Open

Świetnie ze sobą współpracowali

Jan Zieliński w parze z tenisistką z Tajwanu Su-Wei Hsieh triumfowali w grze mieszanej wielkoszlemowego turnieju Australian Open w Melbourne. W finale pokonali Brytyjczyka Neala Skupskiego i Amerykankę Desirae Krawczyk 6:7 (5-7), 6:4, 11-9.

To pierwszy wielkoszlemowy tytuł 27-letniego Polaka i siódmy 38-letniej Hsieh, która jednak sześć wcześniej wywalczyła w deblu.

Z kolei tenisista z Warszawy przed rokiem w parze z Monakijczykiem Hugo Nysem przegrał na antypodach decydujący pojedynek w deblu. W tej edycji odpadł w ćwierćfinale. Wcześniej razem wywalczyli trzy tytuły ATP, a po czwarty Polak sięgnął w duecie z Hubertem Hurkaczem.

Był to 25. wielkoszlemowy finał z udziałem tenisisty z Polski i dziewiąty zwycięski. Zieliński jest piątym polskim tenisistą, po Jadwidze Jędrzejowskiej, Wojciechu Fibaku, Łukaszu Kubocie i Idze Świątek, który może pochwalić się trofeum w jednej z czterech najbardziej prestiżowych tenisowych imprez.

To jednocześnie pierwsze polskie zwycięstwo w mikście. Poprzednie pięć finałów w tej najmniej popularnej tenisowej konkurencji – trzy w Paryżu i dwa w Nowym Jorku – biało-czerwoni (kolejno: Jędrzejowska, Klaudia Jans-Ignacik, dwukrotnie Marcin Matkowski i jako ostatnia Alicja Rosolska) przegrali. – Dobraliśmy się w zasadzie w ostatniej chwili, ale tak dobrze to działało, że mam nadzieję, iż nie po raz ostatni zagraliśmy razem – podkreślił

Mimo tego, że przedtem razem nie grali tajwańsko-polska para – Hsieh i Zieliński – sięgnęła po najwyższe trofeum

w krótkiej wypowiedzi na korcie tenisista z Warszawy, który podziękował partnerce za świetną współpracę i wszystkim członkom sztabu, m.in. trenerowi Mariuszowi Fyrstbergowi, oraz kibicom za wsparcie.